

A9-0296/2021

29.10.2021

JELENTÉS

Végrehajtási jelentés a mezőgazdasági üzemben tartott állatok jólétéről
(2020/2085(INI))

Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság

Előadó: Jérémy Decerle

TARTALOM

	Oldal
INDOKOLÁS – TÉNYÖSSZEFOGLALÓ ÉS MEGÁLLAPÍTÁSOK.....	3
AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY	5
VÉLEMÉNY A KÖRNYEZETVÉDELMI, KÖZEGÉSZSÉGÜGYI ÉS ÉLELMISZER- BIZTONSÁGI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL	23
INFORMÁCIÓ AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁG ÁLTALI ELFOGADÁSRÓL	35
AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁG NÉV SZERINTI ZÁRÓSZAVAZÁSA	36

INDOKOLÁS – TÉNYÖSSZEFOGLALÓ ÉS MEGÁLLAPÍTÁSOK

Ez a jelentés a haszonállatok jólétére vonatkozó uniós jogszabályok végrehajtását vizsgálja. Középpontjában a tenyésztés céljából tartott állatok védelméről szóló 98/58/EK irányelv, a tojótyúkocok védelméről szóló 1999/74/EK irányelv, a hústermelés céljából tartott csirkék védelméről szóló 2007/43/EK irányelv, a borjak védelméről szóló 2008/119/EK irányelv és a sertések védelméről szóló 2008/120/EK irányelv áll.

Az állatok szállításával vagy vágásával kapcsolatos állatjóléti kérdésekkel nem foglalkozik. A jelentés az „Állatjólét a mezőgazdasági üzemben – az uniós jogszabályok utólagos értékelése: az állatjólétre vonatkozó címkézés lehetőségei uniós szinten” című EPRS-tanulmány következtetéseit is figyelembe veszi.

Megállapítások

A jogszabályok végrehajtása

A legtöbb érdekelt fél elismeri, hogy naprakésszé kell tenni a jelenlegi jogszabályokat annak érdekében, hogy integrálják az állatokkal kapcsolatos ismeretek terén elért tudományos eredményeket és a gazdálkodási gyakorlatok technikai fejlődését.

A jogszabályok hatékonyságát illetően: néhány irányelv (a tojótyúkokról, sertésekről és borjakról szóló irányelv) kívánatos szerkezeti változásokat eredményezett az állatok tenyésztésében, míg az általános irányelv és a brojlerszirke-irányelv csekély hatást gyakorolt. A jogszabályok értékelése során rendelkezésre álló információk minősége és homogenitása azonban jelentős mértékben korlátozott. A rendelkezésre álló adatok nem teszik lehetővé annak megfelelő és egyértelmű leírását, hogy mi történik a helyszínen.

Az azonosított tényezők közé tartozik, hogy a jogszabályok nem tisztázzák a megfelelésre és az ellenőrzési intézkedésekre vonatkozó követelményeket. A tagállamok e széles mérlegelési jogköre időnként következtetlenségekhez vezethet a jogszabályok végrehajtásában.

A jogszabály nagyjából összhangban van az állat-egészségügyi jogszabályokkal, de az uniós politika egyéb szempontjaival való jobb összhangra lenne szükség.

Címkézés

Az uniós állatjóléti címkézési rendszerek – amelyek többnyire magánjellegűek – önkéntesek, és olyan egyéb szempontokat is magukban foglalnak, mint a nyomonkövethetőség, a fenntarthatóság és az egészség. Működésük és kialakításuk tekintetében igen eltérőek. Az érdekelt felek között nincs egyetértés az európai szintű kötelező címkézés lehetőségét illetően.

Összefoglalás

A jelenlegi jogszabályok szövegezése nem teszi lehetővé a végrehajtás megfelelő elemzését. Szükségesnek tűnik, hogy a Bizottság naprakésszé tegye ezeket az irányelveket annak érdekében, hogy azok hatékonyak legyenek, nem a szabályok szigorítása, hanem az értelmezhetőség és a pontosság javítása érdekében, hogy azokat a tagállamokban

egységesebben lehessen értelmezni és alkalmazni.

E célból elengedhetetlen az Európai Parlament, az illetékes nemzeti hatóságok és a tenyésztők bevonása.

Olyan címkézési szabályokat lehetne előírni, amelyek keretet biztosítanak a gyakorlat számára, ugyanakkor mozgásteret hagynának a gazdasági szereplők számára a kereskedelem kiegyensúlyozására.

Ezenkívül világos különbséget kell tenni a jogszabály célkitűzései és a gyakorlati intézkedések között. Az állatjóléti jogszabályokban előírt gyakorlati intézkedések többsége már működik a gyakorlatban, és azokon a területeken, ahol a célok még nem valósultak meg maradéktalanul, az annak köszönhető, hogy a jogszabályok nagyon általánosak és nagyratörőek. Az esetleges fejleményektől függetlenül a vitát az állattenyésztőkkel közösen kell lefolytatni, a mezőgazdasági és kereskedelmi gyakorlatok pragmatikus és realisztikus megközelítésével.

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

Végrehajtási jelentés a mezőgazdasági üzemen tartott állatok jólétéről (2020/2085(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 13. cikkére, amelynek értelmében az Unió és a tagállamok teljes mértékben figyelembe veszik az állatok mint érző lények kíméletére vonatkozó követelményeket, miközben tiszteletben tartják a tagállamok – különösen a vallási szertartásokra, kulturális hagyományokra és regionális örökségre vonatkozó – jogszabályi vagy közigazgatási rendelkezéseit és szokásait,
- tekintettel az Uniós Belső Politikák Főigazgatósága Állampolgári Jogi és Alkotmányügyi Tematikus Főosztályának „Vessünk véget a ketreces állattenyésztésnek: Alternatívák keresése” című, 2020. novemberi tanulmányára, az „End the cage age” (Vessünk véget a ketreces állattenyésztésnek!) polgári kezdeményezéséről szóló, 2021. június 10-i állásfoglalására¹ és az „End the cage age” (Vessünk véget a ketreces állattenyésztésnek!) polgári kezdeményezéséről szóló, 2021. június 30-i bizottsági közleményre,
- tekintettel a tenyésztés céljából tartott állatok védelméről szóló, 1998. július 20-i 98/58/EK tanácsi irányelvre² (az általános irányelv),
- tekintettel a tojótyúkوك védelmére vonatkozó minimumkövetelmények megállapításáról szóló, 1999. július 19-i 1999/74/EK tanácsi irányelvre³,
- tekintettel a hústermelés céljából tartott csirkék védelmét szolgáló minimumszabályok megállapításáról szóló, 2007. június 28-i 2007/43/EK irányelvre⁴,
- tekintettel a borjak védelmére vonatkozó minimumkövetelmények megállapításáról szóló, 2008. december 18-i 2008/119/EK irányelvre⁵,
- tekintettel a sertések védelmére vonatkozó minimumkövetelmények megállapításáról szóló, 2008. december 18-i 2008/120/EK irányelvre⁶,
- tekintettel az Európai Parlament Kutatószolgálatának „A mezőgazdasági üzemen belüli állatjólétre vonatkozó uniós jogszabályok végrehajtása: az uniós szintű állatjóléti címkézési követelmények bevezetésének uniós hozzáadott értéke” (Implementation of EU legislation on 'on-farm' animal welfare: Potential EU added value from the

¹ Elfogadott szövegek, P9_TA(2021)0295.

² HL L 221., 1998.8.8., 23. o.

³ HL L 203., 1999.8.3., 53. o.

⁴ HL L 182., 2007.7.12., 19. o.

⁵ HL L 10., 2009.1.15., 7. o.

⁶ HL L 47., 2009.2.18., 5. o.

- introduction of animal welfare labelling requirements at EU level) című tanulmányára,
- tekintettel az Európai Unió 2012–2015 közötti időszakra vonatkozó állatvédelmi és állatjóléti stratégiájának értékelését támogató, a Bizottság számára 2020 októberében készített tanulmányra,
 - tekintettel a tenyésztett nyulak védelmére vonatkozó minimumkövetelményekről szóló, 2017. március 14-i állásfoglalására⁷,
 - tekintettel az állatjólétről, az antimikrobiális szerek használatáról, valamint az ipari brojlertenyésztés környezeti hatásairól szóló, 2018. október 25-i állásfoglalására⁸,
 - tekintettel a Bizottság „A 2030-ig tartó időszakra szóló uniós biodiverzitási stratégia. Hozzuk vissza a természetet az életünkbe!” című, 2021. június 9-i közleményére⁹,
 - tekintettel a fenntartható állattenyésztés szerves részét képező állatjólétről szóló, 2019. december 16-i tanácsi következtetésekre,
 - tekintettel az uniós szintű állatjóléti címkéről szóló, 2020. december 7-i tanácsi következtetésekre,
 - tekintettel az Európai Számvevőszék az „Állatjólét az Európai Unióban: a gyakorlati végrehajtás elmarad az ambiciózus céloktól” című, 2018. november 14-i, 31. sz. különjelentésére,
 - tekintettel az uniós állatjóléti jogszabályok Bizottság által jelenleg végzett célravezetőségi vizsgálatára,
 - tekintettel a Régiók Európai Bizottságának 2018. december 5-i, a közös agrárpolitika reformjáról szóló véleményére¹⁰,
 - tekintettel a „Making our food fit for the future – Citizens’ expectations” (Élelmiszereink jövőállóvá tétele – a polgárok elvárásai) című, 505. sz. Eurobarométer tematikus felmérésre,
 - tekintettel az OIE (Állategészségügyi Világszervezet) által leírt „öt szabadságra és mentességre”, amelyek nevezetesen az éhségtől, alultápláltságtól és szomjúságtól való mentesség, a félelemtől és szorongástól való mentesség, a hőstressztől vagy fizikai kényelmetlenségtől való mentesség, a fájdalomtól, sérüléstől és betegségtől való mentesség, valamint a szokásos viselkedésminták gyakorlásának szabadsága,
 - tekintettel a „Stratégiai iránymutatások a fenntarthatóbb és versenyképesebb uniós akvakultúra érdekében a 2021 és 2030 közötti időszakra” című, 2021. május 12-i bizottsági közleményre (COM(2021)0236),
 - tekintettel eljárási szabályzata 54. cikkére, valamint az Elnökök Értekezletének a saját

⁷ HL C 263., 2018.7.25., 90. o.

⁸ HL C 345., 2020.10.16., 28. o.

⁹ Elfogadott szövegek, P9_TA(2021)0277.

¹⁰ HL C 86., 2019.3.7., 173. o.

kezdemenyezésű jelentések engedélyezésére vonatkozó eljárásról szóló, 2002. december 12-i határozata 1. cikke (1) bekezdésének e) pontjára, és 3. mellékletére,

- tekintettel a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság véleményére,
 - tekintettel a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság jelentésére (A9-0296/2021),
- A. mivel az állatjólét – amely a tenyésztőink számára fontos tényező – olyan etikai kérdés, amely egyre fontosabbá válik a fogyasztók számára és általánosságban a társadalmunkban; mivel a fogyasztók minden eddiginél nagyobb érdeklődést tanúsítanak a megvásárolt élelmiszerek minősége és az állatjólét iránt, és mivel az uniós polgárok fogyasztóként megalapozottabb döntéseket kívánnak hozni; mivel az élelmiszerminőség az állatjólét és az állategészségügy szempontjából fontos szerepet játszik „a termelőtől a fogyasztóig” stratégia célkitűzéseinek elérésében;
- B. mivel az EUMSZ 13. cikke elismeri, hogy az állatok érző lények, és előírja, hogy az Unió és tagállamai teljes mértékben vegyék figyelembe a jóléti követelményeket az Unió mezőgazdasági és halászati politikáinak kialakítása és végrehajtása során, tiszteletben tartva a vallási rítusokkal, a kulturális hagyományokkal és a regionális örökséggel kapcsolatos szokásokat a tagállamokban;
- C. mivel az európai élelmiszerekre vonatkozó termelési normák a világon a legszigorúbbak közé tartoznak, beleértve az állatjóléti kritériumokat is, mégis további javításra szorulnak; mivel számos ország és régió tett további lépéseket ebben az irányban, például betiltva a ketreces gazdálkodás bizonyos formáit;
- D. mivel az állatjóléti normák emelésének és teljes körű betartásának előfeltétele az állatjóléti jogszabályok egységes szövegezésének és alkalmazásának biztosítása, valamint azoknak a legújabb tudományos ismereteknek megfelelő naprakésszé tétele;
- E. mivel egyes európai állattenyésztők az elmúlt évtizedekben folyamatos előrehaladást értek el azzal, hogy gyakorlataikat adaptálták, illetve javították és kiigazították munkájukat; mivel ebben tanácsadói és kutatószervezetek, valamint egyes nem kormányzati szervezetek is támogatják őket; mivel az intelligens gazdálkodási technológiáknak az állatok egészségének és jólétének figyelemmel kísérésére történő alkalmazása biztosíthatja a betegségek hatékony megelőzését és az állatjóléti előírások végrehajtását; mivel az európai állattenyésztők hajlandóak tovább fejlődni, de technikai, jogalkotási és gazdasági akadályokba ütköznek; mivel az állatok jólétének javításakor figyelembe kell venni az egyes fajokra jellemző egészségügyi sajátosságokat, a költségek pedig nem terhelhetik kizárólag csak az állattenyésztőket;
- F. mivel a nagyüzemi állattenyésztés kiemelkedő szerepet játszik az uniós mezőgazdaságban; mivel a mezőgazdasági rendszer bővítése és intenzívebbé tétele miatt alig több mint egy évtized alatt több millió gazdaság szűnt meg, amelyek az összes gazdaság több mint egyharmadát tették ki Európában, és amelyek túlnyomó része kis családi vállalkozás volt;
- G. mivel a gazdasági bizonytalanság arra kényszeríti az állattenyésztőket, hogy hosszú amortizációs és beruházási időszakokkal számoljanak, például az állatok jólétének

javitása céljából létrehozott állattartó létesítmények tekintetében;

- H. mivel az európai állattenyésztők jelenleg további intézkedéseket tesznek a tenyésztés és az állattartás fejlesztésével kapcsolatban az Állategészségügyi Világszervezet szerinti „öt szabadság és mentesség” jogával való konvergencia erősítése érdekében;
- I. mivel az állatjólét együtt jár az állattenyésztők és a gazdálkodók jólétével, amelyek mindegyikét megfelelő forrásokkal és nagyobb gyakorlati támogatással kell ellátni uniós szinten;
- J. mivel a Covid19-világjárvány rávilágított az állatok és az emberek egészsége és jóléte közötti közvetlen kapcsolatra; mivel az állatjólét a környezethez is kapcsolódik, amit a „One Welfare” keretrendszeren keresztül lehet a legjobban feltárni;
- K. mivel az európai állattenyésztő gazdaságok mintegy 4 millió – fizetett és nem fizetett – alkalmazottat foglalkoztatnak, akiknek 80%-a a legutóbb csatlakozott uniós tagállamokban él¹¹;
- L. mivel az EU-n belüli halkereskedelem alapvető szerepet játszik az EU halászati kereskedelmében, mivel 2014-ben az EU-n belüli és kívüli kereskedelem 86%-át tette ki, és az értékesítés teljes volumene 5,74 millió tonna volt 20,6 milliárd euró értékben, ami 2006 óta a legmagasabb összeg¹²;
- M. mivel az állategészségügy és az állatjólét kulcsfontosságú az élelmiszer-biztonság, az élelmiszer-ellátás biztosítása, a közegészségügy, valamint az EU-ban a magas minőségi szabványokhoz való hozzájárulás szempontjából;
- N. mivel az egészséges állatállomány kulcsfontosságú eleme a fenntartható, alacsonyabb szén-dioxid-kibocsátású gazdálkodás megvalósításának;
- O. mivel a tudományos és műszaki fejlődés lehetővé tette az állatok érzékenységének, magatartásának és jólétének jobb megértését;
- P. mivel a haszonállatok jólétére vonatkozó jogszabályok végrehajtásával kapcsolatos adatgyűjtés terén jelentős nehézségek merültek fel a tagállamokra vonatkozó nyomon követési és adatgyűjtési követelmények hiánya miatt, mind az ilyen adatok rendelkezésre állása, mind azok minősége tekintetében;
- Q. mivel a jelenlegi jogszabályok részben elavultak, elmaradnak az állatok fajuk, koruk, méretük és fizikai állapotuk szerinti sajátos szükségleteire vonatkozó ismeretekhez képest, és nincsenek összhangban az állattenyésztési gyakorlatok tudományos és technikai fejlődésével;
- R. mivel az európai jogszabályok, amelyek jelenlegi szövege eltérések, kivételek és pontatlan követelmények kombinációját tartalmazza, vagy nem írnak elő konkrét biztosítékokat, vagy nem garantálják a védelem megfelelő szintjét – ezáltal számos nem

¹¹ A Bizottság megbízásából készült, „Az uniós állatállomány jövője: Hogyan járulhatunk hozzá a fenntartható mezőgazdasági ágazathoz?” című, 2020. júniusi tanulmány.

¹² A Halászati és Akvakultúra-termékek Piacának Európai Megfigyelőközpontja, *Az uniós halpiac: 2015. évi kiadás*

kívánatos gyakorlatnak adnak teret –, vagy a különböző nemzeti jogszabályokkal párhuzamosan léteznek, ami a belső piacon széttöredezett jogi szabályozást és jobbizonytalanságot eredményez, és mivel mindez a verseny torzulásához vezethet;

- S. mivel az uniós állatjóléti jogszabályok csak fajspecifikus állatjóléti minimumkövetelményeket állapítanak meg a sertésekre, tojótyúkokra, brojlercsirkékre és borjakra vonatkozóan, ugyanakkor nincs fajspecifikus jogszabály az élelmiszer-termelés céljából tenyésztett más fajokra, nevezetesen a hat hónaposnál idősebb tejelő és húsmarhákra, a juhokra és kecskékre, a brojlercsirkék és tojótyúkok szülőszárnyasaira, a jércékre, a pulykákra, a kacsákra és libákra, a fürjre, a halakra és a nyulakra vonatkozóan; mivel az uniós állatjóléti jogszabályokból jelenleg hiányoznak a termelési ciklus valamennyi szakaszára kiterjedő, faj- és életkor-specifikus rendelkezések; míg a különböző fajokhoz tartozó számos szárazföldi tenyésztett állatot és tenyésztett halat jelenleg csak az általános irányelv általános rendelkezései védik;
- T. mivel az uniós jogszabályokon és hatósági ellenőrzéseken kívüli lépések hozzájárultak az állattenyésztési gyakorlatok javulásához; mivel számos tagállam saját kezdeményezésre az uniós előírásoknál szigorúbb állatjóléti előírásokat alkalmaz;
- U. mivel a tagállamok széles mérlegelési jogkörrel rendelkeznek a követelmények meghatározása és értékelése tekintetében; mivel a tagállamok által a források elosztása és a hatósági ellenőrzések rangsorolása során alkalmazott megközelítések sokfélék;
- V. mivel a jogszabályok végrehajtása rendkívül következtelen a tagállamokban; mivel ez eltérő szintű megfeleléshez vezet, és azzal a kockázattal jár, hogy a szabályoknak megfelelő gazdálkodók hátrányos helyzetbe kerülnek;
- W. mivel a tojótyúkokról, sertésekről (vemhes kocákról) és borjakról szóló irányelvek kívánatos szerkezeti változásokat eredményeztek az állatok tenyésztésében; mivel a tojás-, a borjúhús- és a sertéshúságazatban az irányelvek jelentős változásokat eredményeztek az épületekben és a berendezésekben, és hozzájárultak a gazdaságok számára és méretében bekövetkezett bizonyos változásokhoz;
- X. mivel az általános irányelv általában kevésbé volt hatással, mint a fajspecifikus irányelvek, és szerény hatást fejtett ki az állatjólét javítása terén a követelmények homályos jellege, tág értelmezési lehetőségei, valamint a tejelő tehének, a brojlercsirkék és tojótyúkok, a nyulak, a juhok és a pulykák fajspecifikus védelmének hiánya miatt;
- Y. mivel a termelési nyomás miatt továbbra is széles körben fennállnak még azok a problémák, amelyeket a jogszabályoknak rendezniük kellene, ideértve a csonkítást, valamint a zsúfolt és stresszes körülményeket; mivel a kocák elhelyezésére vonatkozó célkitűzéseket nem sikerült elérni, és a jogszabályok végrehajtása összességében következtelen volt, mivel a kocákat még mindig túl zsúfolt és stresszes körülmények között helyezik el, és nem biztosítanak számukra elegendő környezetgazdagító anyagot;
- Z. mivel a tojótyúkokról szóló 1999/74/EK irányelv célravezető volt a különböző termelési rendszerek megfelelő meghatározását illetően; mivel azonban ez a siker nem teljes, tekintettel a tagállamok által az irányelv végrehajtása során alkalmazott megközelítések széles körére, valamint arra, hogy az irányelv nem tartalmaz egyértelmű, kötelező és átfogó rendelkezéseket, ami miatt torzul a verseny az egységes piacon, és mivel ez az

irányelv nem tett megfelelő előrelépést, nem felelt meg a tojtyúkok valós igényeinek, és fokozatosan vezetett be változást, ami miatt a ketreces tartási rendszer alternatíváit¹³ csak egyes tagállamokban kezdték használni;

- AA. mivel az állattenyésztőknek és a fogyasztóknak egyaránt érdekében áll, hogy a belső piacon egyenlő feltételeket biztosítsanak, ugyanakkor a harmadik országokból származó termékek behozatalát illetően is garantálják az egyenlő feltételeket;
- AB. mivel bár a tojtyúkokat és a borjúkat tenyésztő gazdálkodók munkakörülményei javultak, ez nem feltétlenül áll fenn a sertésenyésztők esetében;
- AC. mivel a Bizottság úgy döntött, hogy 2022-ben befejezi az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság (EFSA) által készített, a ketreces tartás betiltására vonatkozó hatásvizsgálatot, 2023-ban pedig befejezi az állatjóléti jogszabályok, köztük az általános irányelv felülvizsgálatát;
- AD. mivel alapvetően fontos elismerni, hogy a túlzott figyelmet kapó nem hivatalos meg nem felelések ellenére túlnyomó többségben vannak a szabályoknak megfelelő állattenyésztők;
- AE. mivel a tagállamokon belül különbségek vannak az állattenyésztés típusai és a termelési rendszerek között;
- AF. mivel az európai mezőgazdaság demográfiáját illetően riasztó csökkenés tapasztalható; mivel a nem megfelelő generációs megújulás nemkívánatos hatással járna az állatjóléti normák végrehajtására nézve;
- AG. mivel az EU mezőgazdasági, környezetvédelmi és nemzetközi kereskedelmi stratégiáinak és az egyenlő versenyfeltételek egységes piacon belüli biztosítását célzó intézkedéseinek következtetéseknél, egymást kiegészítő jellegűnek és megfelelőnek kell lenniük;
- AH. mivel a közös agrárpolitika (KAP) egyike azon szabályozási eszközöknek, amelyek támogatják a haszonállatok jólétének javítását, különösen az ökológiai rendszerek, valamint a beruházások támogatása révén, azonban a KAP mellett más finanszírozásra is szükség van ennek az iránynak a követéséhez; mivel a Bizottság a legutóbbi állatjóléti stratégia értékelésében megállapította azonban, hogy a tagállamok nem használták ki teljes mértékben az állatjóléti célokra biztosított alapokat, és az állatjólét javítására rendelkezésre álló uniós vidékfejlesztési alapok keretében biztosított több millió eurót jelenleg nem, vagy alig használták fel; mivel az európai mezőgazdasági hasznosítású területek 50%-át kitevő hátrányos természeti adottságú területeken működő gazdaságoknak a második pillérből nyújtott támogatások, valamint a kedvezőtlen elhelyezkedésből vagy a különleges jogszabályok betartására irányuló kötelezettségekből eredő többletköltségeket ellentételező agrár-környezetvédelmi intézkedések fő kedvezményezettje az állattenyésztés¹⁴;

¹³ Az Európai Parlament tanulmánya: „A ketrecek korának vége: alternatívák keresése”, 2020. november.

¹⁴ A Bizottság megbízásából készült, „Az uniós állatállomány jövője: Hogyan járulhatunk hozzá a fenntartható mezőgazdasági ágazathoz?” című, 2020. júniusi tanulmány.

- AI. mivel különös figyelmet kell fordítani a teljes termelési ciklus során az állatjólét javítására, valamint nemzetközi szinten és a hazai piacon a szigorúbb állatjóléti előírások előmozdítására, továbbá arra, hogy politikai döntéseink ne vezessenek az európai állattenyésztés gyengüléséhez, ami a termelés csökkenéséhez, majd pedig a termelés áthelyezéséhez vezetne a világ más olyan részeire, ahol az állattartási feltételek és előírások nem felelnek meg az európai gyakorlatnak és elvárásoknak, ami nemcsak az állatjóléti előírások, hanem az európai környezetvédelmi célkitűzések szempontjából is káros;
- AJ. mivel a címkézés csak akkor lehet hatékony, ha tudományos alapokon nyugszik, a fogyasztók számára könnyen érthető és annak alapján megalapozott döntést tudnak hozni, ha az az összes állati termékre alkalmazandó integrált egységes piacra irányul, és amelyet koherens uniós kereskedelempolitika támogat annak megakadályozására, hogy az alacsonyabb színvonalú termékek piacra kerüljenek, és csak akkor lehet hatékony, ha nem jár további gazdasági következményekkel az élelmiszer-ipari szereplőkre, különösen az állattenyésztőkre nézve, és valóban megvalósítható termelőink számára anélkül, hogy túlságosan megterhelő végrehajtási költségekkel vagy korlátokkal járna; mivel az ilyen címkézésnek azt is elő kell segítenie, hogy a termelők számára piacra jutási lehetőségek jöjjenek létre; mivel a felmérések és a nyilvános konzultációk eredményei azt mutatják, hogy egyes érdekelték, és különösen az üzleti szféra nem támogatja teljes mértékben a kötelező címkézésre vonatkozó javaslatot; mivel a piacon az önkéntes címkézés csak akkor fog kifizetődni, ha az nem tesz különbséget a termelési jellemzők alapján; mivel kevés információ áll rendelkezésre a vizsgált címkézési rendszerek élelmiszeripari vállalkozásokra gyakorolt hatásáról, valamint a fogyasztóknak az állatjóléti gyakorlatokba vetett bizalmára és az ilyen gyakorlatok megértésére gyakorolt hatásáról;
- AK. mivel az összes beteg állat vagy fertőzött élelmiszer felkutatására és nyomon követésére alkalmas DNS-nyomkövető technológiák bevezetésével lehetővé vált az élelmiszerbiztonság biztosítása és a fogyasztók számára nyújtott garanciák révén az élelmiszer-csalás megelőzése;
- AL. mivel bármi legyen is a fogyasztók rendelkezésére álló információs eszköz, azokat úgy kell kialakítani, hogy megőrizzék az egyenlő versenyfeltételeket és az összehangolt megközelítést, amit jelenleg az olyan magánkezdemenyezések elszaporodása akadályoz, amelyek a különböző előírások kapcsán meg nem erősített állatjóléti kifejezéseket és állításokat használnak; mivel az EU-ban egyre nő a ketrecmentes, szabadtartású és biorendszerekből származó állati termékek piaca, valamint a növényi alapú alternatívák piaca;
- AM. mivel a jogszabályok és szabványok harmonizációjának és végrehajtásuk javításának kell vezérelnie a jogalkotási fellépést;
- AN. mivel az állatjóléti címkézési rendszerek többségét a magánszektor kezdeményezte, a többi pedig a köz-magán társulások, illetve – kisebb mértékben – az egyes uniós tagállamok illetékes nemzeti szereplői kezdeményezéseinek eredménye;
- AO. mivel az Unióban az állatjóléti rendszerek önkéntes alapon működnek; mivel a legtöbb rendszer az állatjóléten kívül más – többek között nyomonkövethetőségi,

fenntarthatósági és egészségügyi – szempontokat is magában foglal; mivel működésük és kialakításuk tekintetében meglehetősen eltérnek egymástól;

- AP. mivel nincs egyetértés a kötelező állatjóléti címkézési szabályok kilátásaival kapcsolatban, főként a végrehajtásukból eredően különösen az állattenyésztőket érintő gazdasági következmények miatt; mivel még ha a kötelező szabályok ki is egyenlítőnének bizonyos rendellenességeket az európai piacon, akkor is visszafognák a termékdifferenciálást és az állatjólét kereskedelmi eszközként való felhasználását célzó magánkezdeményezéseket;

Következtetések és ajánlások

A jogszabályok végrehajtása

1. üdvözli, hogy a Bizottság 2023-ig átértékeli és felülvizsgálja az állatjóléti jogszabályokat, beleértve az állatok szállítására és levágására vonatkozó jogszabályokat is, abból a célból, hogy azokat a legújabb tudományos eredményekhez igazítsák, hatályukat kibővítsék, azokat könnyebben végrehajthatóvá tegyék, és magasabb szintű állatjólétet biztosítsanak, „a termelőtől a fogyasztóig” stratégiában foglaltak szerint;
2. elismeri az állattenyésztők által gazdaságaikban – különösen az állatjólét javítása terén – tett erőfeszítéseket, valamint sokuknak az előremutató gondolkodás és fejlődés iránti lendületét és elkötelezettségét;
3. amellett foglal állást, hogy egy közösségi szintű kereten keresztül valamennyi tenyésztő számára biztosítsák az Állategészségügyi Világszervezet által meghatározott öt alapvető szabadságra utaló objektív mutatókon alapuló előrehaladási megközelítés végrehajtásának eszközeit;
4. kéri, hogy a termelési rendszer (beleértve az elhelyezést is) és az állatjóléti feltételek módosításával vagy megváltoztatásával járó jövőbeli jogalkotási intézkedések (felülvizsgálat vagy bevezetés) szilárd és friss, rendszerorientált kutatásra támaszkodó tudományos bizonyítékokon vagy tanulmányokon alapuljanak, amelyek minden szempontot figyelembe vesznek a fenntarthatóság és az állatjólét elérése érdekében; kéri, hogy tartsák tiszteletben az egyensúlyt és az arra vonatkozó tudományos megállapításokat, hogy az állatokat, a környezetet és az állattenyésztőket – különösen a kisüzemi állattenyésztőket – hogyan fogják érinteni a javasolt változtatások, valamint kéri, hogy a jogalkotási folyamat lehető legkorábbi szakaszában konzultáljanak a tagállamok illetékes hatóságaival;
5. hangsúlyozza, hogy hatásvizsgálatokat kell végezni minden döntés előtt, és hogy fajonkénti megközelítés kialakításával meg kell határozni bizonyos állatok tenyésztésének sajátos szükségleteit;
6. kéri az állategészségügyi megelőzés jobb kezelését, valamint a magas szintű állategészségügyi és állatjóléti előírások előmozdítását szorgalmazza, különösen a zoonotikus betegségek terjedésének megakadályozása érdekében a vakcinázás és az antimikrobiális szerek szükségtelen használatának megelőzése terén;

7. tudatában van annak, hogy az EFSA az Európai Bizottság megbízásából több véleményt is készített az állatokon alapuló intézkedéseknek a külön jogszabályokban nem szabályozott fajok (tejelő tehenek és húshasznú szarvasmarha) tekintetében történő alkalmazásáról; sajnálja, hogy ezen EFSA által kiadott, állatokon alapuló intézkedéseket eddig nem hajtották végre; ezért kéri a Bizottságot, hogy gondoskodjon arról, hogy a legújabb tudományos ismeretek alapján aktualizálják és a meglévő egyedi jogszabályokba beépítsék ezeket az állatokon alapuló intézkedéseket;
8. elismeri, hogy – miként azt a tudományos testületek is megjegyezték – az állatokon alapuló intézkedések, bár kívánatosak, nem mindig hajthatók végre és ellenőrizhetők objektíven; kéri a Bizottságot, hogy az európai állatjóléti jogszabályok felülvizsgálata keretében a legújabb tudományos vélemények és a tagállamok különböző termelési rendszereinek fényében fogalmazzon meg nagyon konkrét, ellenőrizhető követelményeket;
9. felhívja a Bizottságot, hogy biztosítsa a meglévő állatjóléti jogszabályok betartását, és szükség esetén aktualizálja a szabályokat annak érdekében, hogy azok jobban igazodjanak a társadalom igényeihez, figyelembe véve az e területen elért tudományos és kutatási eredményeket, ugyanakkor szélesítse ki e szabályok hatályát és rugalmasságát a legújabb tudományos és technológiai fejleményekhez és a zöld megállapodás célkitűzéseivel való igazodás érdekében;
10. emlékeztet arra, hogy megfelelő tudományos értékelést követően, valamint a tagállamok illetékes testületeivel és érdekelt feleivel konzultálva eredményorientált, mérhető változtatásokat kell végrehajtani egyrészt az állattenyésztők előtt álló kihívások, másrészt a polgárok szükségleteinek és elvárásainak, valamint az állatok egészségének és jólétének kielégítése érdekében, kellően figyelembe véve a fogyasztók legjobb választási lehetőségeit és vásárlóerejét; emlékeztet arra, hogy az uniós étel- és takarmány-ellátó rendszernek megfizethető és minőségi étel- és takarmányt kell biztosítani; úgy véli, hogy a termelőknek méltányos részesedést kell biztosítani az uniós állatjóléti jogszabályoknak megfelelő étel- és takarmány-árakból;
11. az emberi táplálkozás terén rövidebb, a helyben vagy regionálisan előállított étel- és takarmány-ellátási láncokat szorgalmaz annak érdekében, hogy a fogyasztók jobban és közvetlenül hozzáférjenek a helyi étel- és takarmány-ellátókkal, valamint támogassák a kisüzemi állattenyésztőket;
12. sürgeti a jogalkotókat, hogy ismerjék meg és legyenek teljes mértékben tudatában e fejlemények következményeinek; kéri, hogy a változásokat holisztikus megközelítéssel értékeljék, amely figyelembe veszi a fenntarthatóság társadalmi, környezeti, állatjóléti és gazdasági összetevőit, valamint az állattenyésztők ergonómiáját és az egészséggel kapcsolatos szempontokat, különösen az „Egy az egészség” megközelítés figyelembevételével; emlékeztet arra, hogy az állatjólétet fenntartható gazdasági megközelítéssel kell összekapcsolni;
13. hangsúlyozza, hogy az egységes egészségügyi megközelítés részeként az állattenyésztésben javítani kell az állatok jólétét és egészségét; rámutat, hogy e cél érdekében fontos az állattenyésztési gyakorlatok javítása, mivel a jobb állatjólét javítja az állatok egészségét is, ezáltal csökkentve a gyógyszeres kezelés szükségességét és a

zoonotikus betegségek terjedését; felszólítja a Bizottságot, hogy az állatjólétre vonatkozó jogszabályok felülvizsgálatának részeként fejlessze tovább az „egységes jólét” (One Welfare) megközelítést;

14. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy az állattenyésztésben, a tengeri eredetű élelmiszerek termelésében és az akvakultúrás termelésben használt antibiotikumok és peszticidek szabályozatlan felhasználásának hatékony kezelésére irányuló bizottsági stratégia részeként fokozzák a nem uniós országokból érkező behozatalban található antibiotikumok és más tiltott vegyianyag-maradékok figyelemmel kísérését célzó ellenőrző vizsgálatokat;
15. kéri, hogy vezessenek be olyan intézkedéseket, amelyek garantálják az állattenyésztők biztonságát és integritását az állatokkal kapcsolatos bizonyos intézkedések meghozatala esetén;
16. hangsúlyozza, hogy minden változtatás során figyelembe kell venni a végrehajtáshoz az állattenyésztők számára szükséges időt, támogatást és finanszírozást, annak gazdasági és bürokratikus következményeit és az ezzel járó átmeneti időszakokat; hangsúlyozza, hogy az alacsony haszonkulcsok és a hosszú megtérülési idő jelentette kockázatok miatt különösen figyelembe kell venni a beruházási költségeket; megjegyzi, hogy azon változásokhoz, amelyek az állatjólét javítását célozzák a gazdaságokban, megfelelő átmeneti időszakra van szükség; elismeri, hogy az állattenyésztők a közelmúltbeli állatjóléti kezdeményezések és a hosszú törlesztési időszakok miatt folyamatosan beruháznak;
17. üdvözli az „End the cage age” (Vessünk véget a ketreces állattenyésztésnek!) polgári kezdeményezést; rámutat, hogy a ketreces tartásra vonatkozó esetleges változtatásokat a ketrecek fogalmának, és az egyes fajok esetén megkívánt specifikációinak pontos és egyértelmű meghatározásának kell kísérnie annak érdekében, hogy eredményes átmenetet lehessen biztosítani a kereskedelmi szempontból életképes és eleve alkalmazott alternatív tartási rendszerek felé, mint amilyen például az istálló, a szabad tartás a tyúkoknál és az ökológiai rendszerek, a parkrendszerek, a padlóketrecek, a nyulak esetében a szabadtéri szabad tartás és az ökológiai rendszerek, a kocák esetében a szabad tartás és a csoportos tartás, a fűrjek esetében az istálló és a volier-rendszerek vagy a borjak esetében a páros és csoportos tartási rendszerek;
18. sürgeti a Bizottságot, hogy az új jogszabály végrehajtásának keretében pontosan és egyértelműen határozza meg az egyes állatfajok tenyésztésének feltételeit és körülményeit, és azok alapuljanak az alternatív tartási rendszerek bevált gyakorlatainak példáin; azt javasolja, hogy a Bizottság az élelmiszerbiztonság fokozására és az uniós mezőgazdasági piac megerősítésére összpontosítsa az erőfeszítéseit; sürgeti a Tanács a tojótyúkokról szóló 1999/74/EK irányelvének felülvizsgálatát annak érdekében, hogy gyorsan leépítsék és megtiltsák a tojóketrecek használatát, és bevezessék a ketreccmentes rendszerek alkalmazását minden tojótyúk számára, hogy egyenlő versenyfeltételeket biztosítsanak és ugyanakkor javítsák az Unióban tartott állatok jólétét;
19. rámutat, hogy az állatjólét javítására irányuló beruházások az érintett gazdálkodás típusától függetlenül magasabb termelési költségeket eredményeznek; megjegyzi, hogy további állami támogatásokra vagy egyértelmű piaci megtérülésre van szükség, mivel a

termelési költségek növekedése megnehezíti vagy megakadályozza az állattenyésztőket abban, hogy végrehajtsák az állatjóléti beruházásokat, márpedig ezt a helyzetet szeretnék elkerülni; úgy véli ezért, hogy az állatjóléti előírásokat fokozatosan és felelős módon, a pénzügyi ösztönzők rendszerére támaszkodva kell szigorítani, ideértve a KAP költségvetésén kívüli források felhasználását is;

20. sürgeti a Bizottságot, hogy fogadjon el az állattenyésztők megfelelő pénzügyi támogatására irányuló intézkedéseket, hogy az állatjólét javítására irányuló beruházásokra ösztönözze őket; nyomatékosan kéri a Bizottságot, hogy sürgősen orvosolja ezeket a hiányosságokat, valamint ösztönözze és biztosítsa, hogy az állattenyésztők erőfeszítéseinek díjazása terén fenntartható javulást érjenek el; további külön pénzügyi támogatást kér a tenyésztők számára az alternatív állattartási rendszerre való átálláshoz kapcsolódóan, a ketreces tartást tiltó olyan új jogszabályokkal összefüggésben, amelyek végrehajtására az Európai Bizottság 2027-ig kötelezettséget vállalt az Európai Parlament 2021. június 10-i, „Vessünk véget a ketreces állattenyésztésnek!” elnevezésű európai polgári kezdeményezésről szóló állásfoglalásában foglalt felhívás alapján; elismeri, hogy ez a tisztességes piaci árakkal együtt a szükséges többletforrások biztosítását célzó intézkedésektől függ; megjegyzi, hogy ugyan mindig üdvözlendő az állatjóléti előírások és a szabályozás egyéb területeinek folyamatos szigorítása, az többletterhet ró a szabályoknak megfelelő állattenyésztőkre; rámutat, hogy elsődlegesen – még mielőtt a haladó szellemű állattenyésztőkre további terheket rónának – mindig a meglévő előírásoknak való megfelelés és az azokkal való összhang biztosítására kell helyezni a hangsúlyt, ami az első lépést jelenti annak garantálása felé, hogy a legkevésbé szabálykövető állattenyésztők is megfeleljenek és eleget tegyenek a meglévő előírásoknak; hangsúlyozza, hogy az állattenyésztők jövedelmét és az európai állattenyésztők versenyképességét a globális mezőgazdasági piacon a kölcsönösség elve alapján kell figyelembe venni az uniós jóléti jogszabályok javítására irányuló intézkedések összefüggésében;
21. tudatában van annak, hogy az európai állatjóléti jogszabályok és a 2014–2020-as KAP általánosságban csak korlátozott mértékben koherensek egymással, valamint hogy az egyedi jogszabályok nem megfelelően illeszkednek a nemzeti vidékfejlesztési tervekbe, az állatjóléti intézkedésekre nincs előirányozva kellő mennyiségű forrás, és tagállamonként jelentős eltérések mutatkoznak; ösztönzi a tagállamokat, hogy nemzeti stratégiai terveikben dolgozzanak ki állatjóléti ökörendszereket, és felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy a nemzeti stratégiai tervek támogassák és irányítsák az állattenyésztőket az állatjóléti normák javításában; sürgősen kéri, hogy nyújtsanak pénzügyi támogatást azoknak az állattenyésztőknek, akiknek gazdaságaikban változtatást kell végrehajtaniuk, beleértve az állatok számának csökkentését és az állatok fizikai és viselkedési igényeinek megfelelő jobb tartási körülményeket, akár állami politikák (különböző eszközök, köztük a KAP és az Európai Tengerügyi, Halászati és Akvakultúra-alap koherens kombinációja) által, akár a piac révén, és hogy a fogyasztók világos és átlátható tájékoztatást kapjanak azáltal, hogy minden állati terméken egyértelmű és megbízható címkézést biztosítanak a teljes termelési ciklus jóléttel kapcsolatos szempontjairól, ideértve az előállítási módszert is; felszólít továbbá egy átlátható, pozitív és nem megfélemlítő kommunikációs stratégia végrehajtására valamennyi állati termékre vonatkozóan, figyelembe véve bizonyos hagyományos regionális termékek sajátosságait annak érdekében, hogy felhívják a

figyelmet a mezőgazdasági termelők és az állattenyésztők szakértelmére, munkájuk fontosságára és minőségére, valamint az új állatjóléti jogszabályok előnyeire;

22. felhívja a Bizottságot, hogy jobban kommunikáljon a bevált gyakorlatokról, nyújtson segítséget ezek láthatóvá tételéhez, és proaktívan támogassa az állattenyésztési ágazatokat az előrehaladásban, támogatva a végrehajtási eszközöket, tiszteletben tartva egymás kiindulási pontjait és ösztönzőket biztosítva az új gyakorlatok integrálásához;
23. felkéri a Bizottságot, hogy fektessen be az állattartással foglalkozó gazdálkodók jólétébe és e foglalkozás vonzerejébe, hogy növelje a meglévő és a leendő gazdálkodók motivációját és termelékenységét, ezáltal pedig közvetlenül javítsa az állatjólétet;
24. javasolja az állatokkal foglalkozó mezőgazdasági termelők és piaci szereplők megfizethető képzésének javítását az alap- és továbbképzésre vonatkozó külön modul hozzáadásával a készségek csiszolása érdekében; kéri a Bizottságot, hogy rendszeresen vizsgálja felül a tagállamok és az állattenyésztők által az oktatás és képzés minőségének javítása érdekében tett erőfeszítéseket, és ennek megfelelően jutalmazza a különleges elkötelezettséget; javasolja, hogy az oktatás és képzés terén gyűjtsék össze a bevált gyakorlatok példáit, és éves jelentések formájában osszák meg azokat a tagállamokkal; megjegyzi, hogy az azonosított állatjóléti kockázatok közül sok az állattartók és -tulajdonosok tevékenységéből és magatartásából ered; arra bátorítja a Bizottságot, hogy ellenőrizze, hogy a nemzeti stratégiai tervekben szerepel-e a gazdák és az állattartók képzése;
25. rámutat, hogy az állatok jólétének javítását célzó gyakorlatok általában magasabb termelési költségekkel járnak, és növelik a gazdák munkaterhelését, amit megfelelő díjazással kell ellensúlyozni; példaként hangsúlyozza, hogy a szabadtartás fokozatos bevezetéséhez az ellési egységekben hosszas átmeneti időszakra lenne szükség, hogy a felmerülő többletköltségek megtérüljenek a piacról, és hogy az új épületek építését tenné szükségessé; kéri az illetékes hatóságok együttműködését az építési engedélyek kiadása és az adminisztratív terhek csökkentése terén;
26. hangsúlyozza, hogy egyes, az állatjólét szempontjából állítólag előnyös intézkedések – amennyiben nem holisztikusan dolgozzák ki azokat – valójában kontraproduktívak, és ellentétesek lehetnek a fenntarthatóság egyéb szempontjaival, mind az állatjóléttel, mind az egészségbiztonsággal és az antimikrobiális rezisztencia elleni küzdelemmel, valamint az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának csökkentésével kapcsolatban; rámutat például arra, hogy a nyulak szabadtéri tartása növeli a stressz és az elhullás mértékét, és hogy a nyúltenyésztő telepeken a gyűjtőketrecek telepítése agresszív viselkedéshez vezet az anyanyulak között, ami stresszt, sérüléseket és csökkent hozamot okoz¹⁵; rámutat, hogy a szabadtéri tartás az ürülék és a kibocsátások ellenőrzésének csökkenéséhez, valamint a takarmányszükséglet növekedéséhez vezethet, ami potenciálisan nagyobb szén-dioxid-kibocsátással járhat; megjegyzi, hogy közvetlen kapcsolat áll fenn a ketrecek méretének növekedése és az ammóniakibocsátás között¹⁶,

¹⁵ Fortun-Lamothe, L., Saviotto, D., Gidenne, T., Combes, S., Le Cren, D., Davoust C., Warin, L., *Démarche participative pour la conception d'un système d'élevage cunicole socialement accepté*, 'Colloque Bien-être animal: des valeurs à partager' [*Participatory initiative with a view to designing a socially accepted rabbit farming system*, 'Animal welfare: shared values' symposium], Strasbourg, 2019. július 1–2.

¹⁶ Guingand, N., 'Réduire la densité animale en engraissement: quelles conséquences sur l'émission d'odeurs et

így a gazdáknak az állatjóléti és környezetvédelmi kérdésekre vonatkozó, egymásnak ellentmondó jogszabályokkal kell szembenézniük; megjegyzi, hogy a teljesen „szabad fialó” elhelyezési rendszerek vagy a ketrectartás hirtelen kivezetése további fertőzési forrásokat teremthet a haszonállatok körében, és növelheti a területi dominancia és a rivalizálás okozta stresszt; rámutat, hogy az életciklusnak megfelelő elhelyezés segít megfékezni az állatbetegségek és a kórokozók okozta fertőzések terjedését, valamint megelőzni a fiatal borjak vagy malacok legyengülését és elkerülhető elhullását¹⁷; emlékeztet ezzel kapcsolatban tehát arra, hogy elengedhetetlen a fajonkénti megközelítés; kéri a Bizottságot, hogy állategészségügyi és állatjóléti szempontból alaposan értékelje az egyes javaslatok esetleges káros hatásait;

27. hangsúlyozza a sertésenyésztéssel kapcsolatos egyik komoly probléma, nevezetesen a farokrágás többtényezős összetettségét; megjegyzi, hogy az e magatartást kiváltó kockázati tényezők mélyreható kutatása és vizsgálata során Unió-szerte technikai nehézségek merültek fel; megjegyzi, hogy ez azt jelentette, hogy eddig nem találtak megbízható megoldást, ami a farokkurtítás széles körű gyakorlatához vezetett, annak ellenére, hogy a Bizottság és a Parlament jelentős erőfeszítéseket tett a sertések farkának megőrzésére vonatkozó információk és bevált gyakorlatok terjesztésére; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy eddig csak két tagállam tiltotta be a farokkurtítás gyakorlatát; hangsúlyozza, hogy a környezet megfelelő gazdagításával, különösen manipulálható anyagok, megfelelő tér, helyes etetési gyakorlatok és szilárd padozat biztosításával jelentősen csökkenthető a farokrágás problémája; több tudományos kutatás finanszírozását és végrehajtását javasolja egy olyan, gazdaságilag fenntartható pálya feltérképezése céljából, amely garantálja, hogy a sertéseket ép farokkal lehessen beltéren, kereskedelmi céllal nevelni; úgy véli, hogy a jelenlegi jogszabályok hatályán belül megoldásokra van szükség a sertések jólétének védelme és a sérült sertések kezelésére használt antimikrobiális szerek csökkentése érdekében; sürgeti a Bizottságot annak biztosítására, hogy valamennyi tagállam tartsa be a sertések rutinszerű farokkurtításának tilalmát; úgy véli továbbá, hogy egyértelművé kell tenni a farokkurtítás esetén alkalmazandó szankciókat abban az esetben, amikor a sertéseket az egyik tagállamban nevelik, és egy másik tagállamba hizlalás céljából exportálják¹⁸;
28. emlékeztet arra, hogy a jelenlegi jogszabályok valamennyi tagállamban való teljes körű végrehajtása kritikus fontosságú a gazdaságokban megvalósuló állatjólét növeléséhez és a tisztességes versenyfeltételek biztosításához a belső piacon;
29. elismeri az európai sertéságazat által annak érdekében tett erőfeszítéseket, hogy alternatívákat keressen a malacok ivartalanítása helyett, és hangsúlyozza, hogy a malacok ivartalanítási alternatíváit figyelembe véve módosítani kell a sertésenyésztő gazdaságok állategészségügyi szabályozását;
30. felhívja a Bizottságot, hogy a különböző tagállamokban tegye elérhetővé a malacok

d'ammoniac?', *Journées Recherche Porcine* ['Reducing stocking density in the fattening phase: effects on odour and ammonia emissions', *French Swine Research Days*], 39, 43-48. o., 2007.

¹⁷ Kollenda, E., Baldock, D., Hiller, N., Lorant, A., *Assessment of environmental and socio-economic impacts of increased animal welfare standards: transitioning towards cage-free farming in the EU*, Policy report by the Institute for European Environmental Policy, Brussels & London, 2020. október.

¹⁸ Lásd a sertés húsgazdaság válságáról szóló, 2021. október 5-i tanácsi következtetéseket, valamint a farokrágás megelőzésére és a sertések rutinszerű farokkurtításának elkerülésére irányuló tagállami tevékenységek értékelése céljából a 2017. október 9. és 13. között Dániában végzett ellenőrzésről szóló bizottsági jelentéstervezetet.

kasztrálásához használt fájdalomcsillapításhoz és érzéstelenítéshez rendelkezésre álló termékek és protokollok európai szinten harmonizált jegyzékét; felhívja a Bizottságot, hogy engedélyezze az állatgyógyászati készítmények rövid távú tárolását a gazdaságokban, és tegye lehetővé az állatorvosok számára, hogy a szabályozási keret szigorú rendelkezéseivel összhangban az ilyen készítményeket a gazdaságoknál hagyják;

31. megállapítja, hogy a hizott máj előállítása az állatjóléti kritériumokat tiszteletben tartó gazdálkodási eljárásokon alapul, mivel extenzív termelésről van szó, amely túlnyomórészt családi gazdaságokban folyik, ahol a szárnyasok életük 90%-át a szabad levegőn töltik, és ahol a hizalási szakasz, amely napi két etetés mellett átlagosan 10–12 napig tart, tiszteletben tartja az állatok biológiai paramétereit;
32. üdvözlí, hogy a Bizottság 2021. május 12-én közzétette a fenntarthatóbb és versenyképesebb uniós akvakultúra-ágazatra vonatkozó stratégiai iránymutatásait; hangsúlyozza az uniós akvakultúra-ágazat fenntarthatóbb módszerek irányába történő fejlesztésének fontosságát, amelyek különös figyelmet fordítanak a halak jólétére a behozataltól való jelenlegi túlzott függőség kezelése érdekében; üdvözlí, hogy a Parlament Halászati Bizottsága saját kezdeményezésű jelentést készít ezekről az iránymutatásokról; felhívja a Bizottságot, hogy terjesszen elő a tenyésztett halak jólétére vonatkozó konkrét, tudományosan megalapozott rendelkezéseket;
33. felkéri a Bizottságot, hogy javítsa a belső piacot azáltal, hogy belefoglalja az aktualizált uniós állatjóléti jogszabályokból eredő változásokat, harmonizált, átfogó és közös állatjóléti stratégiát dolgoz ki az európai országokban, összehangoltan végrehajtja a vonatkozó jogszabályokat, és biztosítja, hogy az állatjólét javítására irányuló törekvések és normák ne csökkenjenek, miközben nyomon követi a meglévő jogszabályok megfelelő végrehajtását és betartását a tagállamokban;
34. ösztönzi a Bizottságot, hogy hívja fel a fogyasztók figyelmét a gazdaságok helyzetére, a környezetre, a biológiai sokféleség csökkenésére és az éghajlatváltozásra gyakorolt tényleges hatásukra, valamint a termelési módszerek sokféleségére és eredetére, és tájékoztassa őket arról, hogy az állattenyésztők milyen gondot és figyelmet fordítanak állataikra, mindenféle dogmatizmus vagy megbélyegzés nélkül; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy – többek között iskolai oktatás révén – jelentősen javítsák a nyilvánosság tudatosságát és ismereteit az állattenyésztés és az állatjólét valós helyzetével kapcsolatban;
35. felhívja a Bizottságot, hogy dolgozza át szabályozási keretét az állatok jólétének javítása érdekében az EU-ban azáltal, hogy egyértelműbbé, átfogóbbá, kiszámíthatóbbá és hozzáférhetőbbé teszi azt annak érdekében, hogy a célkitűzéseket és a mutatókat érthetőbbé tegye, és ezáltal kevesebb teret engedjen az értelmezésnek, és lehetővé tegye és megkönnyítse a tagállamok számára az egységes nemzeti átültetést a szabályok további szigorítása vagy kiegészítése előtt; javasolja, hogy az általános irányelvet a legújabb tudományos ismeretekkel összhangban tegyék naprakésszé a Bizottságnak a haszonállatok jólétével kapcsolatos rendszerszintű kutatási megállapításokra és célkitűzéseire és a polgárok elvárásaira, valamint a fajspecifikus irányelvekre való tekintettel, figyelembe véve a gazdaságok jellegét, az állatok életének különböző szakaszait, a nem az állattenyésztés részét képező, de a gazdaságokban alkalmazott

gyakorlatokat, a hagyományokat és a regionális feltételeket, valamint a talaj- és éghajlati viszonyok sokféleségét;

36. megjegyzi, hogy az állatjólétre vonatkozó jelenlegi uniós jogszabályok nem átfogóak, és felkéri a Bizottságot, hogy a fajspecifikus jogszabályok hatálya alá jelenleg nem tartozó élelmiszer-termelő fajokra vonatkozó legújabb tudományos ismeretek fényében értékelje a konkrét állatjóléti jogszabályok szükségességét és hatását; tudomásul veszi, hogy az általános irányelv, a sertésekről szóló 2008/120/EK tanácsi irányelv, a csirkékről szóló 2007/43/EK tanácsi irányelv és a tojtyúkokról szóló 1999/74/EK tanácsi irányelv esetében nem állnak rendelkezésre állatjóléti mutatók; elismeri továbbá, hogy hiányoznak a környezeti feltételek – például a levegőminőség (nitrogén, CO₂, por), a világítás (időtartam, fényerő) és a minimális zaj – biztosítására és nyomon követésére vonatkozó számszerűsíthető követelmények, ami nemcsak az állatok jólétére van hatással, hanem az értelmezési mozgástér miatt a versenyt is torzítja; kéri, hogy a Bizottság dolgozzon ki ilyen végrehajtható és számszerűsíthető mutatókat, amelyeknek fajspecifikusnak és tudományos szempontból naprakésznek kell lenniük;
37. sürgeti a Bizottságot, hogy egyértelműsítse a tagállamok ellenőrzésére szolgáló keretet, biztosítsa a káros gyakorlatok elleni fellépést, valamint meg nem felelés esetén indítson kötelezettségsgzési eljárást; hangsúlyozza a precíziós állattenyésztési technológiák fontosságát, ideértve a gazdaságon belüli állategészségügyi és állatjóléti ellenőrzési eszközökben rejlő lehetőségeket, amely eszközök segítenek megelőzni és hatékonyabban megfékezni a gazdaságokon belüli járványkitöréseket; hangsúlyozza, hogy az állatjóléti jogszabályoknak való meg nem felelés mögött számos tényező húzódik meg, többek között nem érvényesíthető és nem számszerűsíthető, állatokon alapuló mutatók; megállapítja, hogy az ellenőrzések gyakorisága a minimális 1%-tól a maximális 30%-ig terjedő tartományban mozog a tagállamokban; aggodalmának ad hangot amiatt, hogy az ellenőrzések gyakoriságának e nagy szórása vagy az ellenőrzésekre vonatkozó rendelet¹⁹ be nem tartásához, vagy az állattenyésztőkre nehezedő nagy nyomáshoz vezet; felhívja ezért a Bizottságot és a tagállamokat, hogy harmonizálják az ellenőrzésekre vonatkozó rendelet végrehajtását, hogy összehangolják az ellenőrzések gyakoriságát a tagállamok és az állattenyésztési ágazatok között; kéri a Bizottságot, hogy évente tegyen jelentést az Európai Parlamentnek az uniós mezőgazdasági üzemekben tartott állatok jólétének javítására irányuló intézkedéseiről és a tagállamok intézkedéseiről;
38. kéri a Bizottságot, hogy minden döntéshez csatoljon tudományos jelentést és hatásvizsgálatot (beleértve a környezeti, gazdasági és társadalmi hatásokat), amelyeknek figyelembe kell venniük az egyes uniós ágazatok gazdálkodási módszereinek sokféleségét, és elemezniük kell a helyzetet mind az állatok (fajonként és a termelés különböző szakaszaiban), mind az állattenyésztők szempontjából, a polgárok elvárásainak figyelembevételével és egy hatékony tenyésztési rendszer létrehozása céljából, amely biztosítja, hogy az állatok kedvező körülmények között éljenek, hogy az állatjólétet tiszteletben tartásuk és az állattenyésztők gazdaságilag nyereségesek

¹⁹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/625 rendelete (2017. március 15.) az élelmiszer- és takarmányjog, valamint az állategészségügyi és állatjóléti szabályok, a növényegészségügyi szabályok, és a növényvédő szerekre vonatkozó szabályok alkalmazásának biztosítása céljából végzett hatósági ellenőrzésekről és más hatósági tevékenységekről (HL L 95., 2017.4.7., 1. o.).

legyenek;

39. hangsúlyozza, hogy a tagállamoknak megfelelő végrehajtási mechanizmusokról kell gondoskodniuk (ezeket harmonizálni is lehetne közöttük), és hogy mindenkor biztosítaniuk kell az uniós jogszabályok szigorú végrehajtását; felhívja a Bizottságot, hogy nyújtson be rendszeres jelentéseket a Parlamentnek az uniós állatjóléti jogszabályok végrehajtásáról és érvényesítéséről, amelyeknek a tagállamok, a fajták és a jogsértések típusa szerinti bontásban azonosítaniuk kell a hiányosságokat és a jogsértéseket;
40. felhívja a Bizottságot, hogy alakítson ki jobb együttműködést az összes érdekelt fél között, és segítse elő a tagállamok különböző érdekelt felei közötti párbeszédet annak érdekében, hogy azok közösen mérlegelhessék az állattenyésztési rendszerek fejlődését; ösztönzi a helyes gyakorlatok megosztását az állattenyésztési ágazatok és az országok között; felszólít olyan eszközök kidolgozására, amelyek ösztönzik az úttörő gazdálkodókat a fejlesztési projektekben való részvételre; kéri, hogy a tenyésztőket és az állatjóléttel foglalkozó tudományos munkatársakat vonják be az Európa különböző régióiban végzett tanulmányok valamennyi szakaszába; reméli, hogy a bevált gyakorlatok tanulmányozására és terjesztésére szolgáló dokumentumokat lefordítják az Európai Unió valamennyi nyelvére; elismeri a Horizont Európa programban rejlő kutatási és innovációs lehetőséget, és elvárja, hogy a projektek tekintetében biztosítsák a tagállamok közötti kellő egyensúlyt; arra ösztönzi a Bizottságot, hogy a zöld megállapodás célkitűzéseivel összhangban és az állatjóléti jogszabályok egységesebb tagállami végrehajtása érdekében mozdítson elő eredményorientált megközelítést alkalmazó stratégiát, amely megfelelő környezetet biztosít a tagállami képviselők, tudományos testületek, érdekelt felek, állattenyésztők és nem kormányzati szervezetek összegyűjtéséhez, valamint a véleménycseréhez és a bevált gyakorlatok megosztásához;
41. üdvözli, hogy az állatok védelmére és az állatjólétre vonatkozó európai uniós stratégia (2012–2015) keretében létrehozták a különböző állatfajok és -kategóriák jólétével foglalkozó uniós referenciaközpontokat (EURCAW); ösztönzi a Bizottságot, hogy fejlessze tovább az EURCAW-ok hálózatát, különösen az egyedi jogszabályok hatálya alá nem tartozó fajok esetében, mivel ez hatékony platform az uniós jogszabályok végrehajtásának módjaira vonatkozó technikai információk tagállamok közötti következetes és egységes terjesztéséhez;
42. rámutat, hogy a célzott egyedi gazdálkodási gyakorlatok gyakran érdemi hatást gyakorolnak az állatjólétre is; felhívja a Bizottságot, hogy a jövőbeli projektekre vonatkozóan vezessen be tudományos bizonyítékokon és szakértői ismereteken, valamint a bevált gyakorlatok állattenyésztők közötti kölcsönös megosztásán alapuló eredményorientált megközelítést;
43. hangsúlyozza, hogy rendszeres eszmecsere-t kell folytatni a nemzeti és regionális hatóságok képviselőivel, az állattenyésztőkkel és érdekszervezeteik képviselőivel, nem kormányzati szervezetekkel, a polgárokkal és szakértőkkel a bevált gyakorlatok példáiról és az állatjólét javítása tekintetében szükséges teendőkről; rámutat arra, hogy a tudástranszfer az alacsony költségei ellenére rendkívül hatékony e területen, ezért a gyakorlatban gyakrabban kell alkalmazni; üdvözli ennek kapcsán, hogy a Bizottság megújította az állatjóléttel foglalkozó platform megbízását; álláspontja szerint a bevált

gyakorlatok cseréjét és a tudástranszfert tovább kell erősíteni és meg kell könnyíteni, segítve az érintett feleket a rendszeres információcsere folyamatának felgyorsításában és egyszerűsítésében, valamint az információk tárolásában és az információáramlás biztonságossá tételében; hangsúlyozza, hogy ilyen eszmecserét rendszeresen folytatni kell az Európából állatokat importáló nem uniós országok képviselőivel is;

44. sürgeti a Bizottságot, hogy különböző stratégiáit az európai zöld megállapodással, „a termelőtől a fogyasztóig” stratégiával, a 2030-ig tartó időszakra szóló uniós biodiverzitási stratégiával, valamint a mezőgazdasági, kereskedelmi és promóciós politikákkal való összhangra kialakított szabályozások révén kapcsolja össze; hangsúlyozza, hogy az e stratégiák közötti összhang az életképes mezőgazdasági ágazat előfeltétele; kéri, hogy a felülvizsgált állatjóléti jogszabályokat teljes mértékben hangolja össze az uniós zöld megállapodás és „a termelőtől a fogyasztóig” stratégia prioritásaival, továbbá bővítsék a hatályukat és fokozzák a rugalmasságukat annak érdekében, hogy azokat hozzá lehessen igazítani a legújabb tudományos és technológiai fejleményekhez; felhívja a Bizottságot, hogy a kereskedelempolitikát hozza összhangba az uniós állatvédelmi és -jóléti normákkal azáltal, hogy újraértékeli a harmadik országokkal kötött kereskedelmi megállapodásokat, és viszonyosságot vezet be az új két- és többoldalú kereskedelmi megállapodásokba annak érdekében, hogy egyenlő versenyfeltételeket teremtsen, és ne veszélyeztesse saját termelőinek gazdasági jóléteit, és biztosítsa, hogy azok megfeleljenek az uniós állatjóléti és termékminőségi előírásoknak;
45. felhívja a Bizottságot, hogy hangolja össze a gazdaságban, illetve a szállítás és a vágás közben érvényes, állatjóléttel kapcsolatos különböző jogszabályokat;

Az állatjólétre vonatkozó címkézés

46. sajnálatát fejezi ki az állatjólétre irányuló önkéntes intézkedésekben részt vevő termelők beruházásainak korlátozott megtérülése miatt; megjegyzi továbbá, hogy a sikeres állatjóléti címkézés csak a magasabb árból származó méltányos gazdasági megtérülés mellett lehetséges, és csak akkor, ha a költségek és a haszon igazságosan oszlanak el a teljes agrár-élelmiszeripari láncban melynek révén az állattenyésztők méltányos részesedést kaphatnak a fogyasztók által az uniós állatjóléti címkézési követelményeknek megfelelő élelmiszeripari termékek vásárlásáért fizetett magasabb árból;
47. felszólítja a Bizottságot, hogy folytasson többoldalú tárgyalásokat és alakítson ki kétoldalú megállapodásokat a kölcsönösségi záradékokról az importált termékekre vonatkozó állatjóléti előírások betartása és a fogyasztók megfelelő tájékoztatása érdekében;
48. hangsúlyozza, hogy az állatjóléti címkézés bevezetése az összes érdekelt féllel együttműködésben kidolgozott és egyértelmű tudományos mutatókon alapuló, előzetesen harmonizált szabályokat, valamint nagyszabású promóciós kampányokat és az európai fogyasztókat megcélzó tájékoztatási tevékenységeket követel meg;
49. kéri a Bizottságot, hogy a beszállítói termelői lánc többi részében is garantálja az állatjólétet, és azt építse be a harmonizált önkéntes címkézési rendelkezésekbe;

50. felhívja a Bizottságot, hogy kezdje meg az átfogó uniós állatjóléti címkézési rendszer kidolgozását az önkéntes címkézésre vonatkozó kötelező uniós keret kidolgozása céljából, amely valamennyi állattartó gazdaságra kiterjedne, de minden faj tekintetében egyedi sajátosságokat foglalna magában és ismerne el annak érdekében, hogy csökkenjen a verseny torzulásának kockázata a belső piacon, miközben elegendő teret hagyna a termékek sokféleségébe befektető és a magasabb szintű állatjóléti normákat betartó magánkezdeményezéseknek;
51. kéri a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot az önkéntes állatjóléti címkézésre vonatkozó közös követelményeket tartalmazó harmonizált és kötelező uniós keretre, amely az uniós szabályokon alapulna, és amely ösztönzi a tagállamokat, hogy rögzítsék a különböző megközelítéseket; kéri, hogy a keret előírásait egy olyan, technikai szempontból realiztikus és tudományosan megalapozott megközelítés alapján dolgozzák ki, amely a teljes ciklus során tükrözi a termelési módszereket, és kéri, hogy e keret biztosítsa az értéknek az állattenyésztők közötti újraelosztását az állatjólét piacvezérelt fejlődésének lehetővé tétele érdekében; kitart amellett, hogy a fogyasztók félretájékoztatásának és az állatjóléti követelményeknek megfelelőként való beállítás megelőzése érdekében a címkézési rendszernek egyértelmű technikai hivatkozásokon kell alapulnia és a marketingben használt védhető kifejezéseket és állításokat kell használnia;
52. emlékeztet arra, hogy a következetesség érdekében a címkézést a feldolgozott termékek és az állati eredetű összetevők esetében is alkalmazni lehetne; ajánlja, hogy a javasolt állatjóléti címkézési rendszer esetében vegyék figyelembe a fogyasztók megnövekedett információs igényeit és „a termelőtől a fogyasztóig” stratégia ezzel párhuzamos célkitűzéseit, amelyek az állatjólét mellett a fenntarthatóság, az egészség és a táplálkozás szempontjait is érintik;
53. felhívja a Bizottságot, hogy pontosan vizsgálja meg a kötelező címkézési követelmények uniós kerete bevezetésének lehetséges hatásait, alaposan értékelve a mezőgazdasági termelőktől a fogyasztókig terjedően az élelmiszerlánc valamennyi szereplőjére, és különösen az állattenyésztőkre gyakorolt hatást, különösen az egyes tagállamokban az elmúlt években bevezetett nyilvános címkézési rendszerekkel kapcsolatos tapasztalatokra támaszkodva; kéri a Bizottságot, hogy kerülje el az esetleges jövőbeli rendszerek és a meglévő, különösen az állatjóléti irányelvekben foglalt kötelező követelmények által előírányzott címkézési keretek közötti ellentmondásokat; aggodalmát fejezi ki a Bizottság által 2012-ben végzett korábbi hatásvizsgálat eredményei miatt, amelyek szerint a címkézés anélkül növelné az ágazat költségeit, hogy egyúttal szükségszerűen az előnyöket is növelné;
54. felszólítja a Bizottságot, hogy alkalmazza az uniós állattenyésztést védő politikát, és tiltsa be olyan állatállomány vagy hús Unióba való behozatalát, amely nem felel meg az európai állatjóléti követelményeknek;
-
- ◦
55. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

13.10.2021

VÉLEMÉNY A KÖRNYEZETVÉDELMI, KÖZEGÉSZSÉGÜGYI ÉS ÉLELMISZER- BIZTONSÁGI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL

a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság részére

a haszonállatok jólétéről szóló végrehajtási jelentésről
(2020/2085(INI))

A vélemény előadója: Marlene Mortler

JAVASLATOK

A Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság felkéri a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy jelentésébe foglalja bele az alábbi javaslatokat:

- tekintettel az antimikrobiális rezisztencia (AMR) leküzdése érdekében kialakított egységes európai egészségügyi megközelítés szerinti cselekvési tervre,
 - tekintettel a Bizottság célravezetőségi vizsgálatának ütemtervére, amelynek célja a gazdaságban tartott állatok jólétére irányuló intézkedések eredményességének, relevanciájának, hatékonyságának és következetességének értékelése, beleértve az állatok szállítására és vágására vonatkozó uniós szabályokat,
- A. mivel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 13. cikkével összhangban az Unió mezőgazdasági, halászati, közlekedési, belső piaci, kutatási, technológiafejlesztési és úrkutatási politikáinak kialakítása és végrehajtása során az Uniónak és a tagállamoknak maradéktalanul tiszteletben kell tartaniuk az állatjólétre vonatkozó rendelkezéseket, hiszen az állatok is érző lények; mivel ezért az uniós jogszabályoknak biztosítaniuk kell, hogy az állatokat olyan körülmények között tartsák, ahol nincsenek kitéve rossz bánásmódnak, bántalmazásnak, fájdalomnak vagy szenvedésnek;
- B. mivel a jövőben nem az állatoknak kellene a rendszerhez igazodniuk, hanem a rendszert kell az állatok igényeihez és viselkedéséhez igazítani, ami azt jelenti, hogy az állatot nem érheti fájdalom vagy sérülés, és sem egészsége, sem jóléte nem szenvedhet károsodást amiatt, ahogyan elhelyezik;
- C. mivel az állattenyésztés nagy gazdasági, társadalmi és kulturális jelentőséggel bír az EU-ban (különösen egyes vidéki területeken), és a környezetvédelmi célokkal

szinergiában kell működnie; mivel azonban az állattenyésztés hozzájárul az üvegházhatást okozó gázok és az ammónia kibocsátásaihoz, és jelentős környezeti hatással jár mind a biológiai sokféleség, mind az ökológiai egyensúly szempontjából; mivel „a termelőtől a fogyasztóig” stratégia szerint az EU üvegházhatásúgáz-kibocsátásának 10,3%-a a mezőgazdaságnak tulajdonítható, és a mezőgazdasági kibocsátások közel 70%-a az állattenyésztési ágazatból származik; mivel a hagyományos kisüzemi külterjes állattenyésztés veszélyben van; mivel a haszonállatok jólétére vonatkozó hatályos uniós jogszabályok elfogadása óta jelentős előrelépés történt az állatjóléti tudomány terén; mivel a meglévő állatjóléti jogszabályok felülvizsgálata és bővítése alapvető fontosságú annak érdekében, hogy összhangba kerüljenek a legújabb tudományos eredményekkel és az állatjólét javítására irányuló társadalmi igényekkel;

- D. mivel a mezőgazdasági termelők csak az Európai Unió szükséges támogatásával lehetnek képesek megfelelni az európai fogyasztók elvárásainak, az állatjólétet jobban tiszteletben tartó, ugyanakkor a gazdaságok tervezési biztonságát is garantáló modellekre térve át;
- E. mivel az uniós és a nemzeti költségvetések állatjóléti kiadásainak költséghatékonyak kell lenniük, és kézzelfogható javulást kell hozniuk az érintett állatok életkörülményeiben;
- F. mivel az uniós mezőgazdasági termelők és nem kormányzati szervezetek egyaránt aggodalmukat fejezték ki az Európai Unióban feldolgozott, de harmadik országokból származó, olcsón előállított csirkehús behozatalának káros gazdasági, társadalmi és környezeti hatásai és a csirkehús félrevezető címkézése miatt; mivel a tisztességtelen verseny és az uniós normáknak való megfelelés hiánya versenyhátrányba hozza az európai vállalkozásokat;
- G. mivel az egységes egészségügyi megközelítés elismeri, hogy az emberi és az állati egészség, az állatjólét és a környezetvédelem számos szállal összefügg egymással, és hogy a betegségek átvihetők az emberekről az állatokra és fordítva, ezért együtt kell kezelni őket; Mivel az is elismert tény, hogy az egymás közvetlen közelsége miatt stresszben élő jobban ki vannak téve a fertőzéseknek, amint azt a prémjükért tenyésztett állatok esete is bizonyítja; mivel az Állategészségügyi Világszervezet (OIE) által is támogatott „egységes jólét” (One Welfare) megközelítés elismeri az állatjólét és az emberi jólét, a biológiai sokféleség és a környezet közötti szoros kapcsolatot¹;
- H. mivel az antimikrobiális rezisztencia (AMR) egyre növekvő, határokon átnyúló közegészségügyi veszélyt jelent; mivel „a termelőtől a fogyasztóig” stratégia egyik célja, hogy 2030-ig a felére csökkenjen az állattenyésztő és halnevelő gazdaságok számára eladott antimikrobiális szerek mennyisége; mivel további erőfeszítéseket kell tenni az egészségközpontú állattartási rendszerek kifejlesztése érdekében;
- I. mivel az egészségtelen, magas só-, cukor-, zsír- és állati fehérje-tartalmú táplálkozási szokások a betegségek és halálozás fontos kockázati tényezői Európában; mivel a több növényi és kevesebb állati eredetű összetevőt tartalmazó élelmiszerekben gazdag, fenntartható, a táplálkozási szükségletekkel összhangban álló organikus étrend

¹ https://www.onewelfareworld.org/uploads/9/7/5/4/97544760/bull_2017-1-eng.pdf

elterjesztése globális egészségügyi, éghajlati és környezeti előnyökkel járhat, valamint felgyorsíthatja a zöld megállapodás és a Párizsi Megállapodás célkitűzéseinek elérését;

- J. mivel a fogyasztók minden eddiginél nagyobb érdeklődést tanúsítanak a megvásárolt élelmiszerek eredete, tartósítása és minősége iránt, aminek eredményeképpen egyre fenntarthatóbb és lelkiismeretesebb döntéseket hoznak; mivel az állatjólétről készített 2016. évi speciális Eurobarométer-felmérés szerint az uniós polgárok 94%-a tartja fontosnak a haszonállatok jólétét², 82%-uk véli úgy, hogy fokozni kell a haszonállatok védelmét, 59%-uk hajlandó 5%-kal többet fizetni az állatbarát termékekért, és 52%-uk keres a címkén állatjóléti információt a vásárláskor, jóllehet tízből egy európai nem is tudja, hogy léteznek ilyen címkék; hangsúlyozza, hogy az európaiak 47%-ának véleménye szerint az üzletekben nem elég széles az állatjóléti szempontokat figyelembe vevő élelmiszerek választéka;
1. felhívja a figyelmet a haszonállatok jólétéről szóló uniós irányelvek hiányosságaira, ezek ugyanis elavultak, gyakran nem megfelelőek, túl homályosak, és számos állat, többek között a tejükért tenyésztett tehén, a brojlercsirke és -tyúk, a házinyúl, a juh és a pulyka esetében nem biztosítanak fajtaspecifikus védelmet; üdvözli, hogy a Bizottság kötelezettséget vállalt az állatjólétre és az állategészségügyre vonatkozó jogszabályok felülvizsgálatára; felhívja a Bizottságot, hogy haladéktalanul tegye meg ezt, és biztosítsa, hogy a követelmények egyértelműek és pontosak legyenek, ténylegesen biztosítva, hogy a tenyésztett állatok a születésük, a nevelésük, a szállításuk és a vágásuk során egyaránt megkapják a megfelelő védelmet; üdvözli, hogy a Bizottság 2023-ra tervezi az e területre vonatkozó jogszabályok felülvizsgálatát, ugyanakkor felszólít arra, hogy e felülvizsgálatot az állatjólétre és az állatok szükségleteire vonatkozó tudományos bizonyítékokkal összhangban a lehető legrövidebb időn belül bonyolítsák le, emelje magas szintre az állatjólétet, majd kerüljön sor a fenntarthatóság valamennyi szintjére és a fellépés elmaradásának költségeire is kiterjedő hatásvizsgálatra;
 2. felhívja a Bizottságot, hogy a környezetvédelmi és az éghajlatváltozási, valamint más uniós politikákkal – többek között „a termelőtől a fogyasztóig” és a biológiai sokféleségi stratégiával –, továbbá az ENSZ fenntartható fejlődési céljaival és a Párizsi Megállapodással összhangban álló reform végrehajtásával teremtsen ellenállóképes állatjóléti rendszert;
 3. kéri valamennyi szakpolitikai eszköz tudatosan összehangolt felhasználását a hagyományos európai kultúrtáj fennmaradásának támogatására, regeneratív mezőgazdasági modellek, többek között agrárökológiai és organikus rendszerek elfogadása, a zöld megállapodás és a Párizsi Megállapodás célkitűzéseinek megvalósítása, valamint az állatjólét magas szintű szabványainak bevezetése révén;
 4. úgy véli, hogy a külterjesítés az egyik leggyorsabb és leghatékonyabb mód a gazdaságban tartott állatok jólétének javítására, és emellett számos egyéb jótékony hatása is van a környezetre, az éghajlatra és az emberi egészségre; rámutat, hogy támogatást kell nyújtani annak biztosítása érdekében, hogy mire a felülvizsgált állatjóléti jogszabályok hatályba lépnek, megtörténhessen az állattartó gazdaságok, közöttük a kisüzemi állattartó gazdaságok átalakítása; hangsúlyozza, hogy a szállítás és

² <https://europa.eu/eurobarometer/surveys/detail/2096>

a vágás során csökkenteni kell a stresszt;

5. hangsúlyozza, hogy az állatjóléti előírásokat az EU-ban mindenütt megfelelően és egységesen végre kell hajtani, valamint az uniós szintű harmonizált végrehajtási rendszer igénybe vételével a behozatalokra is alkalmazni kell; hangsúlyozza, hogy a Bizottságnak biztosítani kell a vonatkozó uniós jogszabályok tagállamok általi maradéktalan végrehajtását; rámutat, hogy azt is biztosítani kell, hogy elegendő adat álljon rendelkezésre e jogszabályok végrehajtásáról; elismeri, hogy a Bizottság Egészségügyi és Élelmiszerbiztonsági Főigazgatósága által végzett ellenőrzések fontos információforrásként szolgálhatnak a jelenlegi keret végrehajtásának értékeléséhez; felszólít a végrehajtás nyomon követésére irányuló erőfeszítések fokozására, valamint arra, hogy az EUMSZ 258. és 259. cikkében foglaltaknak megfelelően haladéktalanul vizsgálják ki és kezeljék megfelelően az esetleges jogsértéseket;
6. hangsúlyozza az egyenlő versenyfeltételek fontosságát a mezőgazdasági termelők számára; felszólítja a Bizottságot, hogy ahol csak lehet, harmonizálja az állatjóléti jogszabályokat a tagállamok között.
7. hangsúlyozza, hogy a szárazföldi állatok tenyésztését és a víziállatok nevelését az alkalmazandó jogszabályokkal összhangban rendszeres és átfogó ellenőrzés alá kell vonni; aggodalmát fejezi ki az állatjóléti jogszabályoknak való megfelelés ellenőrzésének alacsony szintje miatt; hangsúlyozza, hogy a végrehajtási tanulmány szerint olykor nincs (vagy nagyon kevés a) hatósági ellenőrzés, különösen a külön szabályozás hatálya alá nem tartozó fajták esetében; úgy véli, hogy az állatjóléti jogszabályok felülvizsgálata során foglalkozni kell ezzel is, valamint számos állat – többek között a tejelő tehén, a brojlercsirke és -tyúk, a házinyúl, a juh és a pulyka – fajtaspecifikus védelmének hiányával; ismételten felhívja a figyelmet arra, hogy a hatósági ellenőrzésekről szóló uniós rendelet előírja a tagállamok számára a takarmány- és élelmiszerjogi, valamint az állategészségügyi és -jóléti hatósági ellenőrzésére szolgáló rendszereik auditálását, és hogy emellett a 2006/677/EK bizottsági határozat iránymutatásokat is megfogalmazott, amelyek ajánlása szerint ezeket az auditokat legalább ötévente el kell végezni; megjegyzi, hogy az Európai Számvevőszék megállapította az uniós állatjóléti jogszabályok végrehajtásának általános hiányát, és az uniós jog által tiltott gyakorlatokat azonosított;
8. hangsúlyozza, hogy a tagállamoknak megfelelő végrehajtási mechanizmusokról kell gondoskodniuk (ezeket harmonizálni is lehetne közöttük), és hogy mindenkor biztosítaniuk kell az uniós jogszabályok szigorú végrehajtását; felhívja a Bizottságot, hogy nyújtson be rendszeres jelentéseket a Parlamentnek az uniós állatjóléti jogszabályok végrehajtásáról és érvényesítéséről, amelyeknek a tagállamok, a fajták és a jogsértések típusa szerinti bontásban azonosítaniuk kell a hiányosságokat és a jogsértéseket;
9. hangsúlyozza, hogy a haszonállatok jólétére vonatkozó jogszabályoknak fajtaspecifikusnak kell lenniük – előmozdítva az alábbi öt területet: táplálkozás, környezet, egészség, viselkedés és mentális állapot –, valamint összeegyeztethetőnek kell lenniük az állatok érzékenységre vonatkozó tudományos adatokkal, és a tudományos ismeretek fejlődésével párhuzamosan aktualizáláson kell átesniük; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a tojótyúkokról és a borjakról szóló irányelvek

kivételével a különböző nemzeti jogszabályokkal párhuzamosan különböző eltérések, kivételek és homályos követelmények léteztek az uniós jogszabályokban, illetve hiányzott belőlük a fajtaspecifikus védelem, amit különböző területeken működő számos érdekelt fél bíralt a verseny torzulására hivatkozva;

10. kéri a Bizottságot, hogy terjesszen elő javaslatokat bizonyos specifikus fajták – többek között a tejelő tehén, a brojlercsirke és -tyúk, a nyúl, a juhok és a pulyka – szabályozására, ezeket ugyanis az uniós állatjóléti jogszabályok jelenleg nem védik vagy nem védik megfelelően; hangsúlyozza, hogy a tenyésztés céljából tartott állatok védelméről szóló 98/58/EK tanácsi irányelvet felül kell vizsgálni, hogy ezen irányelv hatálya általában a leggyengébb volt az irányelvek közül, valamint hogy a követelmények homályos jellege és az irányelv által megengedett nagy értelmezési mozgáster miatt lehetetlen volt objektív jellemzők alapján feltárni a helyszíni fejlesztések és az irányelv közötti összefüggéseket; hangsúlyozza a fajtaspecifikus állatjóléti jogszabályok bevezetésének fontosságát, és felhívja a Bizottságot, hogy terjesszen elő erre vonatkozó javaslatokat;
11. sürgeti a hústermelés céljából tartott csirkék védelmére vonatkozó minimumszabályok megállapításáról szóló 1998. július 20-i 2007/43/EK tanácsi irányelv felülvizsgálatát a maximális állománysűrűség csökkentése és az ágazat antibiotikum-függőségének csökkentése érdekében, továbbá azzal a céllal, hogy a természetes fény, a friss levegő, a több hely és a környezetgazdagító eszközök biztosításán keresztül és a rendkívül gyorsan növekvő csirkék tartásának tilalma révén jelentősen javítsák a csirkék nem kielégítő jóléti körülményeit; megismétli felhívását, hogy gyorsítsák fel az olyan alternatív tenyésztési rendszerekre való áttérést, amelyek magasabb szintű jóléti követelményeket alkalmaznak és a gyors növekedésű fajtáknál robusztusabb és egészségesebb, hagyományos brojlerfajtákat használnak, és ne engedélyezzenek olyan importtermékeket, amelyek nem felelnek meg az uniós előírásoknak;
12. helyteleníti, hogy az EU-ban évente több milliárd hím csibét etikátlanul és szisztematikusan leölnék, akár aprítógép, akár széndioxidgáz alkalmazásával, mivel ez sérti az állatjóléti jogszabályokat; hangsúlyozza, hogy Franciaország és Németország már bejelentette a hím csibék szisztematikus leölésének tilalmát, és sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy kövessék ezt a példát;
13. kéri a Tanács a sertések védelmére vonatkozó minimumkövetelmények megállapításáról szóló 2008. december 18-i 2008/120/EK irányelvének felülvizsgálatát, többek között annak érdekében, hogy eltávolítsák a kocák külön ólakba való elzárására vonatkozó 28 napos mentességet, valamint, hogy biztosítsák, hogy az állatokat a teljes vemhességi idő és fialás során csoportosan tartsák;
14. ismételten felszólítja a Bizottságot, hogy haladéktalanul terjesszen elő javaslatokat a kacsák és libák hizott máj előállítására céljából történő kegyetlen és szükségtelen kényszerítéslátásának azonnali betiltására;
15. hangsúlyozza, hogy a halak védelmét általában jóval kevesebb és kevésbé szigorú jogi norma szolgálja az emberi fogyasztásra tenyésztett más állatok védelmét szolgáló normákhoz képest; rámutat ennek fényében arra, hogy a halak jólétére vonatkozó uniós rendeleteket összhangba kell hozni az OIE Víziállat-egészségügyi Kódexében

meghatározott előírásokkal;

16. üdvözli az állatok szállítás közbeni védelmével foglalkozó vizsgálóbizottság (ANIT) létrehozását azzal a céllal, hogy kivizsgálja az állatoknak az EU-n belüli és kívüli szállítás közbeni védelméről szóló uniós jog alkalmazása során állítólagosan elkövetett jogsértéseket, valamint értékelje a Bizottság és a tagállamok ezzel kapcsolatos felelősségét; úgy véli, hogy vizsgálóbizottság megállapításait a Bizottságnak és a tagállamoknak megfelelően figyelembe kell venniük, ajánlásainak pedig tükröződniük kell az állatok szállításáról szóló 1/2005/EK rendelet³ szükséges felülvizsgálatában;
17. emlékeztet az Európai Unió Bíróságának a C-424/13. sz. ügyben hozott ítéletére, amely kimondja, hogy az Európai Unióból induló állatszállítóknak az EU-ból való kilépésüket követően is be kell tartaniuk az európai állatjóléti szabályokat, és nyomatékosan felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy gondoskodjanak ennek maradéktalan betartásáról;
18. rámutat, hogy az állatjóléti követelményeket haszonállatok hosszú távolságra történő szállításánál nehéz betartani; felhívja a figyelmet a szállítás során a magas szintű állatjóléti normák biztosításának fontosságára; hangsúlyozza, hogy a követelmények mellett gazdasági eszközöket is fel kell használni a hosszadalmas szállítási időtartamok lehetőség szerinti további csökkentésére;
19. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy mozdítsák elő regionális és mobil vágóhidak használatát és fejlesztését, valamint a magában a gazdaságban vagy az ahhoz legközelebb fekvő létesítményben történő vágást; ismételten felhívja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki stratégiát az élőállat-szállításról a kizárólag hús és vágott testek kereskedelmére való áttérésre, tekintettel az élőállat-szállítás káros környezeti, állatjóléti és élelmiszer-biztonsági hatásaira; felhívja a Bizottságot az állatszallítmányok berakodás előtti hatékony és szisztematikus vizsgálatára annak érdekében, hogy megszüntessék a szárazföldi vagy tengeri szállítás állatjóléti körülményeit rontó gyakorlatokat, többek között megtiltva túlsúlyolt szállítóeszközök használatát, fáradt állatok hosszú utaztatását, valamint a szállított állatok pihentetésére, etetésére és itatására alkalmas felszerelésekkel nem ellátott ellenőrző állomások folyamatos használatát;
20. emlékeztet a Földközi-tengeren (az „Elbeik” és „Karim Allah” ügyekben) és a Szezei-csatornán a közelmúltban bekövetkezett eseményekre; hangsúlyozza, hogy az állatjóléti követelmények aligha teljesíthetők a haszonállatok hosszú távolságra történő, különösen tengeri szállításánál; hangsúlyozza a tengeri állatszállítás jobb ellenőrzésének szükségességét, különösen azután, hogy a Szezei-csatorna baleset miatti lezárása több ezer állat halálát okozta a szállítóhajókon; sürgeti a Bizottságot, hogy indítson vitát a vonatkozó uniós jogszabályok ezzel kapcsolatos szükséges módosításairól; felhívja a Bizottságot, hogy hatásvizsgálat alapján értékelje és vizsgálja felül a meglévő állatjóléti jogszabályokat, többek között az átfogó fajta- és kategóriaspecifikus követelmények, valamint a szállítás maximális időtartama tekintetében, ideértve az élőállat-szállítást és az állatok késedelem nélküli vágását;

³ A Tanács 2005/1/EK rendelete (2004. december 22.) az állatoknak a szállítás és a kapcsolódó műveletek közbeni védelméről, valamint a 64/432/EGK és a 93/119/EK irányelv és az 1255/97/EK rendelet módosításáról, HL L 3., 2005.1.5., 1. o.

21. felhívja a Bizottságot, hogy maradéktalanul hajtsa és hajtassa végre az állatok szállítás közbeni védelméről szóló 1/2005/EK tanácsi rendeletet; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy időközben biztosítsák az 1/2005/EK tanácsi rendelet követelményeinek betartását, és a rendeletben foglalt rendelkezések megsértését minden megfelelő eszközzel kezeljék, beleértve a kötelezettségsegési eljárást is;
22. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a tagállamok a vidékfejlesztési pillér keretében rendelkezésre álló közös agrárpolitikai források mindössze csekély részét használták fel állatjóléti célokra; megerősíti, hogy a közös agrárpolitika (KAP) pénzügyi ösztönzők rendelkezésre bocsátásával és az állatjóléti jogszabályok végrehajtása révén a haszonállatok jólétének javítására törekszik; úgy véli, hogy az új KAP keretében és az EU új mezőgazdasági stratégiai iránymutatásainak felhasználásával megfelelően támogatni kell a haszonállatok jólétének javítását, többek között jelentősen csökkentve a gyógyszeres és antimikrobiális kezelés szükségességét és megőrizve a biológiai sokféleséget; rámutat ugyanakkor egyes tagállamok nemzeti szinten elért eredményeire és előrelépéseire, és üdvözli az erre irányuló egyedi kezdeményezéseket; kéri ezért a tagállamokat, hogy közös agrárpolitikai stratégiai terveikben határozzanak meg az állatjólét javítására irányuló konkrét fellépéseket, és többek között nemzeti támogatási programokon keresztül nyújtsanak bővebb és megfelelő támogatást, például kínáljanak pénzügyi ösztönzőket azon mezőgazdasági termelők számára, akik önként betartják a magasabb szintű és fenntartható állatjóléti normákat; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy 2022-ig azonosítsák és fokozatosan szüntessék meg az állatjólétre káros támogatásokat; véleménye szerint a KAP és a nemzeti alapok egyik céljává azt kell kitűzni, hogy az állatok jólétének, valamint a gazdaságok környezeti és pénzügyi egészségének biztosítása érdekében a mezőgazdasági termelőket magas színvonalú képességgel támogassák a magas állatjóléti szavatoló, agroökológiai szempontból megbízható gazdálkodási módszerekre való átállásban, egyebek mellett terjesztve a növényalapú mezőgazdasági gyakorlatokat és gyarapítva a külterjes mezőgazdasági gyakorlatokkal működő mezőgazdasági üzemek számát; alapvető fontosságúnak tartja a szakpolitikai koherencia biztosítását a jövőben, azaz az állatjóléti követelmények beépítését más szakpolitikákba, többek között a nemzetközi kereskedelmi politikába, az akvakultúra-politikába, a közös agrárpolitikába és a halászati politikába;
23. rámutat, hogy a célzott egyedi gazdálkodási gyakorlatok gyakran érdemi hatást gyakorolnak az állatjólétre is; felhívja a Bizottságot, hogy a jövőbeli projektekre vonatkozóan vezessen be tudományos bizonyítékokon és szakértői ismereteken, valamint a bevált gyakorlatok mezőgazdasági termelők közötti kölcsönös megosztásán alapuló eredményorientált megközelítést;
24. hangsúlyozza a digitalizáció megfelelő alkalmazásának jelentőségét; rámutat azonban arra, hogy a digitalizációs eszközök nem oldhatják meg alapvető problémákat, legfeljebb kiegészítésként szolgálhatnak, hiszen a képzett szakembereket nem helyettesíthetik;
25. elismeri az „End the Cage Age” (Vessünk véget a ketreces állattenyésztésnek!) elnevezésű európai polgári kezdeményezést, valamint üdvözli a Bizottság bejelentését, amely szerint az állatjóléti jogszabályok felülvizsgálatának részeként jogalkotási javaslatot terjeszt elő majd a ketrecek betiltására, tudományos alapú hatásvizsgálatot követően megvizsgálva, hogy 2027-ig megvalósítható-e a ketrecek használatának

fokozatos megszüntetése; felhívja a Bizottságot fajtánkénti megközelítés követésére, figyelembe véve és megvizsgálva az állatfajták egyedi sajátosságait abból a szempontból, hogy az állatok és az emberek egészségének védelmét is szem előtt tartva milyen, a sajátos szükségleteiknek megfelelő elhelyezési rendszereket kell biztosítani a számukra; rámutat továbbá, hogy megfelelő intézkedésekre, többek között a KAP keretében és a nemzeti költségvetésekben rendelkezésre álló források felhasználására van szükség, segítve a mezőgazdasági termelőket a ketrecmentes, magas szintű állatjólétet biztosító, ökológiai gazdálkodási módszerekre való átállásban, és emellett színvonalas képzésekkel járulva hozzá mind az állatjólét, mind pedig a reziliens és fenntartható gazdasághoz szükséges környezet és pénzügyi stabilitás biztosításához, egyúttal egyenlő versenyfeltételeket is teremtve; rámutat, hogy a mezőgazdasági termelőknek megfelelő időkeretekre van szükségük az állattartási rendszerük javításához, hiszen komoly beruházásokat kell végrehajtaniuk; felszólítja a Bizottságot, hogy továbbra is működjön együtt a tagállamokkal az uniós állattenyésztésben a ketrecek fokozatos ütemben történő teljes megszüntetésére vonatkozó jogi rendelkezések végrehajtásának és megfelelő érvényesítésének támogatása érdekében;

26. hangsúlyozza, hogy rendszeres eszmecesterét kell folytatni a nemzeti és regionális hatóságok képviselőivel, a mezőgazdasági termelőkkel és érdekszervezeteik képviselőivel, nem kormányzati szervezetekkel, a polgárokkal és szakértőkkel a bevált gyakorlatok példáiról és az állatjólét javítása tekintetében szükséges teendőkről; rámutat arra, hogy a tudástranszfer az alacsony költségei ellenére rendkívül hatékony e területen, ezért a gyakorlatban gyakrabban kell alkalmazni; üdvözli ennek kapcsán, hogy a Bizottság megújította az állatjóléttel foglalkozó platform megbízását; álláspontja szerint a bevált gyakorlatok cseréjét és a tudástranszfert tovább kell erősíteni és meg kell könnyíteni, segítve az érintett feleket a rendszeres információcsere folyamatának felgyorsításában és egyszerűsítésében, valamint az információk tárolásában és az információáramlás biztonságossá tételében; hangsúlyozza, hogy ilyen eszmecesterét rendszeresen folytatni kell az Európából állatokat importáló nem uniós országok képviselőivel is;
27. alapvető fontosságúnak tartja, hogy – tekintettel az állatjólét etikai dimenziójára – a polgárok világos, könnyen érthető és hozzáférhető tájékoztatást kapjanak a hatályos előírásokról és az állatjóléti szabályoknak való megfelelésről; felszólítja az Európai Bizottságot és a tagállamokat, hogy mozdítsák elő a tudatosságot, és folytassanak párbeszédet a polgárokkal az állatjóléttel kapcsolatos kérdésekről; hangsúlyozza, hogy a tagállamoknak reklámkampányok, iskolai kurzusok és mezőgazdasági képzések keretében fokozniuk kell az állatjólét jelentőségével kapcsolatos tudatosságot és megértést a nyilvánosság körében;
28. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a Bizottság integrált tápanyag-gazdálkodási cselekvési tervre irányuló javaslata továbblépjen a tápanyagszennyezés forrásnál történő kezelése és az állattenyésztési ágazat nagyobb fenntarthatósága érdekében, ahogy azt „a termelőtől a fogyasztóig” stratégia is felvázolja;
29. hangsúlyozza, hogy az egységes egészségügyi megközelítés részeként az állattenyésztésben javítani kell az az állatok jólétét és egészségét; rámutat, hogy e cél érdekében fontos az állattenyésztési gyakorlatok javítása, mivel a jobb állatjólét javítja az állatok egészségét is, ezáltal csökkentve a gyógyszeres kezelés szükségességét és a

zoonotikus betegségek terjedését; felszólítja a Bizottságot, hogy az állatjólétre vonatkozó jogszabályok felülvizsgálatának részeként fejlessze tovább az „egységes jólét” (One Welfare) megközelítést;

30. kéri, hogy az állat- és a humányógyászat egyaránt biztosítsa az antimikrobiális szerek felelős alkalmazását, azok jelentős mértékű csökkentésének megvalósítása érdekében; rámutat, hogy kölcsönösen pozitív összefüggés áll fenn az állatjólét javítása – például fenntarthatóbb gyakorlatok, közöttük a legeltetésen alapuló külterjes állattenyésztés révén – és az antimikrobiális szerektől való függés csökkentése között, mivel a jól gondozott és megfelelően elhelyezett állatok kevésbé hajlamosak a betegségekre és fertőzésekre, és ezért kevesebb állat-egészségügyi antimikrobiális szert igényelnek; kéri az olyan tevékenységek további előmozdítását, amelyek csökkentik az antimikrobiális szerek használatát az állattenyésztési ágazatban, mérsékelik az antimikrobiális rezisztencia kockázatát és hozzájárulnak az állatjóléthez;
31. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy az állattenyésztésben, a tengeri eredetű élelmiszerek termelésében és az akvakultúras termelésben használt antibiotikumok és peszticidok szabályozatlan felhasználásának hatékony kezelésére irányuló bizottsági stratégia részeként fokozzák a nem uniós országokból érkező behozatalban található antibiotikumok és más tiltott vegyianyag-maradékok figyelemmel kísérését célzó ellenőrző vizsgálatokat; kéri rövid, helyi és regionális ellátási láncok biztosítását;
32. megjegyzi, hogy a fenntartható és kiegyensúlyozottabb étrend és a peszticidok használatának csökkentése jótékony hatást gyakorol a közegészségre, a biológiai sokféleségre és a környezetre;
33. megjegyzi, hogy a „termelőtől a fogyasztóig” stratégia megállapítása szerint a legtöbb európai étrendje nincsen összhangban az egészséges táplálkozásra vonatkozó ajánlásokkal, és hogy az egész népességnek ét kell térnie egészségesebb élelmiszerek fogyasztására, egészséges étrendekre és életmódra, többet fogyasztva többek között a fenntartható módon előállított növényekből és növényi alapú élelmiszerekből, ami egyúttal a környezet javát is szolgálja, valamint hozzájárul az állatok jólétéhez és a gazdaság ellenálló képességének fokozásához; hangsúlyozza, hogy a fenntartható, egészséges és kiegyensúlyozottabb étrendekre vonatkozó, az egész Unióra kiterjedő, tudományos alapokon nyugvó, egyértelmű célkitűzéseket is tartalmazó, az európai élelmiszerek és étrendek kulturális és regionális sokszínűségét, valamint a fogyasztók igényeit figyelembe vevő ajánlások segítenék és ösztönöznék a fogyasztókat, áthatva a fenntarthatósági elemeknek a nemzeti étrendi tanácsadásba való beépítése terén a tagállamok által tett erőfeszítéseket;
34. hangsúlyozza, hogy a ketrecmentes, szabadtartású és ökológiai rendszerekből származó állati termékek piaca, valamint a növényi alapú alternatívák piaca növekszik az EU-ban;
35. üdvözli a Tanács kötelezettségvállalásait, amelyek szerint előmozdítja harmonizált, tudományos alapokon nyugvó, fajtaspecifikus állatvédelmi mutatókat feltüntető uniós állatjóléti címke kidolgozását; elismeri az állatjóléti címkézéssel szemben, a Bizottság által megrendelt külső tanulmány fontosságát; felhívja a Bizottságot érdemleges előkészületek megtételére annak érdekében, hogy hatásvizsgálatot követően haladéktalanul javaslatot terjesszen elő, kitérve ebben a fenntarthatóság valamennyi

szintjére és a fellépés elmaradásának költségeire is; véleménye szerint e címkének objektív és tudományos tájékoztatást kell adnia a fogyasztók számára az állatok életminőségéről minden életszakaszukban, többek között a születésükről, a szállításukról és a vágásuk módszereiről; javasolja, hogy e címke kidolgozásakor teremtsenek szinergiát az állatjóléti jogszabályok felülvizsgálata során frissített minimumkritériumokkal; úgy véli, hogy az uniós állatjóléti címkézést kötelezővé kell tenni; úgy véli, hogy e címke fokozná az átláthatóságot, egyenlő versenyfeltételeket teremtené és növelné a fogyasztók tudatosságát, ugyanakkor ösztönözné az állatjólét javítását is; hangsúlyozza azonban, hogy címkével magas szintű állatjólétet szavatolni nem lehet, ezek tehát csakis kiegészítő vagy átmeneti intézkedéseknek tekinthetők;

36. döntő fontosságúnak tartja a politikai koherencia biztosítását a jövőben, beépítve az állatjóléti követelményeket a nemzetközi kereskedelempolitikába is, többek között az európai mezőgazdasági termelők erőfeszítéseinek támogatása és a minimális állatjóléti garanciáknak nem megfelelő importált termékek jelentette tisztességtelen verseny megakadályozása érdekében; hangsúlyozza, hogy a magas szintű állatjólétet nemcsak az Európai Unión belül kell biztosítani, hanem az EU kül- és kereskedelempolitikájában, az érintett nemzetközi testületekben, valamint a két- és többoldalú megállapodásokban is elő kell mozdítani;
37. felszólítja a Bizottságot, hogy a nem uniós országokkal folytatott kétoldalú kereskedelmi tárgyalások során biztosítsa az uniós állatjóléti szabályok betartását, és védje a fenntartható fejlődést a Kereskedelmi Világszervezet 1994. évi Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezménye és különösen annak XX. cikke keretében, amely kivételeket állapít meg a kimeríthető természeti erőforrások megőrzésével kapcsolatos intézkedésekre, valamint annak XXa. cikke keretében, amely az állatjólétet a „közkereskedelmi okok” közé sorolja; felszólítja a Bizottságot, hogy a meglévő uniós kereskedelmi és beruházási megállapodásokban támogasson hasonló intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy az importált állati, hal- és akvakultúra-termékek előállítására az uniós környezetvédelmi, szociális, élelmiszerbiztonsági és állatjóléti előírásoknak megfelelően történjen, tisztességes és egyenlő versenyfeltételeket teremtve az uniós termelők számára;
38. javasolja, hogy az uniós kereskedelmi megállapodások azzal a feltétellel biztosítsanak további kereskedelmi preferenciákat az állati alapú termékek számára, hogy azok minden releváns uniós állatjóléti normának megfeleljenek, beleértve az importált termékekre jelenleg nem alkalmazott normákat („feltételes liberalizáció”); hangsúlyozza, hogy lehetővé kell tenni a behozatalt olyan nem uniós országokból, amelyek szabályai megfelelnek az állatok jóléte tekintetében az EU-ban alkalmazandó szabályoknak; javasolja, hogy a kereskedelmi megállapodások juttassanak elegendő forrást az állatjóléti együttműködésre vonatkozó rendelkezések végrehajtásához, valamint a kereskedelemre és a fenntartható fejlődésre vonatkozó fejezetekbe illesszenek be „a fenntartható mezőgazdaságra, a tengeri eredetű élelmiszerekre és az akvakultúrára” vonatkozó cikket; felszólítja továbbá a Bizottságot annak biztosítására, hogy valamennyi kereskedelmi megállapodás teljes mértékben összeegyeztethető legyen az európai zöld megállapodással, a Párizsi Megállapodással, az EU biológiai sokféleséggel kapcsolatos kötelezettségvállalásaival és a fenntartható fejlődési célokkal, valamint hogy meg nem felelés esetén kötelező és érvényesíthető szankciók kerüljenek alkalmazásra.

**INFORMÁCIÓ A VÉLEMÉNYNYILVÁNÍTÁSRA FELKÉRT
BIZOTTSÁG ÁLTALI ELFOGADÁSRÓL**

Az elfogadás dátuma	12.10.2021
A zárószavazás eredménye	+: 62 -: 1 0: 14
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Nikos Androulakis, Bartosz Arłukowicz, Margrete Auken, Simona Baldassarre, Marek Paweł Balt, Traian Băsescu, Aurélie Beigneux, Monika Beňová, Sergio Berlato, Alexander Bernhuber, Simona Bonafè, Pascal Canfin, Sara Cerdas, Mohammed Chahim, Tudor Ciuhodaru, Nathalie Colin-Oesterlé, Esther de Lange, Christian Doleschal, Bas Eickhout, Cyrus Engerer, Agnès Evren, Pietro Fiocchi, Catherine Griset, Jytte Guteland, Teuvo Hakkarainen, Anja Hazekamp, Martin Hojsík, Pär Holmgren, Jan Huitema, Yannick Jadot, Adam Jarubas, Petros Kokkalis, Athanasios Konstantinou, Ewa Kopacz, Peter Liese, Sylvia Limmer, Javi López, César Luena, Fulvio Martusciello, Liudas Mažylis, Joëlle Mélin, Tilly Metz, Giuseppe Milazzo, Silvia Modig, Dolors Montserrat, Alessandra Moretti, Ville Niinistö, Ljudmila Novak, Grace O’Sullivan, Jutta Paulus, Stanislav Polčák, Jessica Polfjård, Luisa Regimenti, Frédérique Ries, María Soraya Rodríguez Ramos, Sándor Rónai, Rob Rooker, Silvia Sardone, Christine Schneider, Günther Sidl, Linea Søggaard-Lidell, Nicolae Ștefănuță, Nils Torvalds, Edina Tóth, Véronique Trillet-Lenoir, Petar Vitanov, Alexandr Vondra, Pernille Weiss, Emma Wiesner, Tiemo Wölken, Anna Zalewska
A zárószavazáson jelen lévő póttagok	Kateřina Konečná, Danilo Oscar Lancini, Dace Melbārde, João Pimenta Lopes, Manuela Ripa, Susana Solís Pérez, Róza Thun und Hohenstein

**A VÉLEMÉNYNYILVÁNÍTÁSRA FELKÉRT BIZOTTSÁG
NÉV SZERINTI ZÁRÓSZAVAZÁSA**

62	+
ID	Sylvia Limmer
NI	Athanasios Konstantinou
PPE	Bartosz Arłukowicz, Traian Băsescu, Alexander Bernhuber, Nathalie Colin-Oesterlé, Christian Doleschal, Agnès Evren, Adam Jarubas, Ewa Kopacz, Esther de Lange, Peter Liese, Fulvio Martusciello, Liudas Mažylis, Dolors Montserrat, Ljudmila Novak, Stanislav Polčák, Jessica Polfjärd, Luisa Regimenti, Christine Schneider, Róza Thun und Hohenstein, Pernille Weiss
Renew	Pascal Canfin, Martin Hojsík, Jan Huitema, Frédérique Ries, María Soraya Rodríguez Ramos, Susana Solís Pérez, Nicolae Ștefănuță, Linea Sjøgaard-Lidell, Nils Torvalds, Véronique Trillet-Lenoir, Emma Wiesner
S&D	Nikos Androulakis, Marek Paweł Balt, Monika Beňová, Simona Bonafè, Sara Cerdas, Mohammed Chahim, Tudor Ciuhodaru, Cyrus Engerer, Jytte Guteland, Javi López, Césa Luena, Alessandra Moretti, Günther Sidl, Petar Vitanov, Tiemo Wölken
The Left	Anja Hazekamp, Petros Kokkalis, Kateřina Konečná, Silvia Modig, João Pimenta Lopes
Verts/ALE	Margrete Auken, Bas Eickhout, Pär Holmgren, Yannick Jadot, Tilly Metz, Ville Niinistö, Grace O'Sullivan, Jutta Paulus, Manuela Ripa

1	-
ECR	Sergio Berlato

14	0
ECR	Pietro Fiocchi, Dace Melbārde, Giuseppe Milazzo, Rob Rooker, Alexandr Vondra, Anna Zalewska
ID	Simona Baldassarre, Aurélia Beigneux, Catherine Griset, Teuvo Hakkarainen, Danilo Oscar Lancini, Joëlle Mélin, Silvia Sardone
NI	Edina Tóth

Jelmagyarázat:

+ : mellette

- : ellene

0 : tartózkodás

INFORMÁCIÓ AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁG ÁLTALI ELFOGADÁSRÓL

Az elfogadás dátuma	26.10.2021
A zárószavazás eredménye	+ : 36 - : 5 0 : 7
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Mazaly Aguilar, Clara Aguilera, Álvaro Amaro, Eric Andrieu, Carmen Avram, Adrian-Dragoş Benea, Benoît Biteau, Mara Bizzotto, Daniel Buda, Isabel Carvalhais, Asger Christensen, Angelo Ciocca, Ivan David, Paolo De Castro, Jérémy Decerle, Salvatore De Meo, Herbert Dorfmann, Dino Giarrusso, Francisco Guerreiro, Martin Häusling, Martin Hlaváček, Krzysztof Jurgiel, Jarosław Kalinowski, Elsi Katainen, Gilles Lebreton, Norbert Lins, Chris MacManus, Colm Markey, Alin Mituța, Marlene Mortler, Maria Noichl, Juozas Olekas, Pina Picierno, Maxette Pirbakas, Eugenia Rodríguez Palop, Bronis Ropė, Bert-Jan Ruissen, Anne Sander, Petri Sarvamaa, Simone Schmiedtbauer, Annie Schreijer-Pierik, Veronika Vrecionová, Sarah Wiener, Juan Ignacio Zoido Álvarez
A zárószavazáson jelen lévő póttagok	Giuseppe Ferrandino, Charles Goerens, Anja Hazekamp, Hilde Vautmans

AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁG NÉV SZERINTI ZÁRÓSZAVAZÁSA

36	+
ECR	Krzysztof Jurgiel, Bert-Jan Ruissen, Veronika Vrecionová
ID	Ivan David, Gilles Lebreton, Maxette Pirbakas
PPE	Álvaro Amaro, Daniel Buda, Salvatore De Meo, Herbert Dorfmann, Jarosław Kalinowski, Norbert Lins, Colm Markey, Marlene Mortler, Anne Sander, Petri Sarvamaa, Simone Schmiedtbauer, Annie Schreijer-Pierik, Juan Ignacio Zoido Álvarez
Renew	Asger Christensen, Jérémy Decerle, Charles Goerens, Martin Hlaváček, Elsi Katainen, Alin Mituța, Hilde Vautmans
S&D	Clara Aguilera, Eric Andrieu, Carmen Avram, Adrian-Dragoș Benea, Isabel Carvalhais, Paolo De Castro, Giuseppe Ferrandino, Maria Noichl, Juozas Olekas, Pina Picierno

5	-
The Left	Anja Hazekamp
Verts/ALE	Benoît Biteau, Francisco Guerreiro, Martin Häusling, Sarah Wiener

7	0
ECR	Mazaly Aguilar
ID	Mara Bizzotto, Angelo Ciocca
NI	Dino Giarrusso
The Left	Chris MacManus, Eugenia Rodríguez Palop
Verts/ALE	Bronis Ropé

Jelmagyarázat:

+ : mellette

- : ellene

0 : tartózkodás